

प्यारे भाईयों और बहनों,

आप सभी को नववर्ष की शुभकामनाएं। प्रार्थना करो इस वर्ष की शुरूआत और अन्त ऐसे हो कि हममें से हर एक के द्वारा परमेश्वर सामर्थ से अपना काम करे।

पवित्र शास्त्र के गुमनाम नायकों पर लिखे इस शान्त समय के किताब को पढ़ने की शुरूआत करने के लिये हम सभी तैयार हो रहे हैं। हम सभी नायक बनना पसन्द करते हैं, जिन्हें हर कोई देखता और सराहता है, लेकिन एक गुमनाम नायक कौन बनना चाहता है? इस महीने हमारी कलीसियाओं के परिवार के सभी **6000** शिष्य पवित्र शास्त्र के कुछ स्त्री और पुरुषों के बारे में पढ़ेंगे जो अब्राहम, मूसा, येशु और दाऊद जैसे जाने-माने और प्रसिद्ध नहीं थे फिर भी इन्होंने गहरा प्रभाव डाला। उनका जीवन, विश्वास और संघर्ष हमें प्रेरित कर उनकी नकल करने का आवाहन देगा। उनके बारे में पवित्र शास्त्र में पढ़कर उनके जीवन पर मनन करने और प्रतिदिन व्यवहारिक रूप में एक काम; जिसके लिये पवित्र आत्मा आपको प्रेरित करे, उसे करने का प्रोत्साहन मैं आपको देना चाहता हूँ।

मेरी प्रार्थना है कि जिस तरह से उनके जीवन ने परमेश्वर के राज्य के विकास में एक महत्वपूर्ण भूमिका निभाई उसी तरह हम भी उनके राज्य को बनाने के लिये एक महत्वपूर्ण भूमिका निभाएं चाहे हमारे बारे में कुछ लिखा जाए या नहीं या फिर हमें कोई याद रखे या नहीं। हमें जिस बात की इच्छा रखनी है, वो यह नहीं कि इस दुनिया के लोग हमारे बारे में क्या बातें करेंगे परन्तु यह कि स्वर्ग में स्वर्गदूत हमारे बारे में क्या बातें करेंगे। होने दो कि परमेश्वर पवित्र शास्त्र के इन गुमनाम नायकों के जीवन का उपयोग हम पर प्रभाव डालने के लिये करे और बदले में यीशु के लिये इसका प्रभाव हमारे परिवार, पड़ोसी, शहर और हमारे देश पर पड़े। यीशु के लिये आप सभी **6000** लोग नायक हो!

यीशु के प्रेम में
दिनेश जॉर्ज

दिवस १ ला बसालेल देवाच्या गौरवासाठी निवडलेला

आपण वचन ३०-३३ मध्ये वाचले कि बसालेल व्यक्तिला परमेश्वराने निवडले आणि त्याला आपल्या आत्म्याने आणि कौशल्याने, बुद्धी आणि समजुतदारीने भरले.

आपण ही परमेश्वराद्वारा निवडले गेलेलो आहे. जगाच्या निर्मिती पूर्वी परमेश्वराने आपल्या हाताने आपल्याला निवडले. (इफिस १:४) कि आपण चांगली कृत्ये करावी. जी त्याने आपल्यासाठी पूर्वीच योजून ठेवली होती. (इफिस २:१०) काय आपल्याला देवाच्या पाच्यारणावर संशय आहे ? कित्येक वेळा अशी ही वेळ येते. जेव्हा आपल्याला वाटले आपण निवडलेलो नाहीत, आपण बेकार आहे. काहीही योग्य करण्याच्या योग्य आपण नाही. पण पवित्र शास्त्र काही वेगळेच सांगते आहे कि आज आपण परमेश्वराच्या राज्यात आहे. कारण आपल्याला विशेष पध्दतीने निवडलेले आहे. निवडल्यानंतर व देवाकडून शुध्द केल्यानंतर आपल्याला पवित्र आत्म्याद्वारे भरण्यात आले. त्याचा आत्मा मंडळीला मजबुत बनवण्यासाठी आपल्या वरदानाचा उपयोग करणे व देवाची महिमा करण्यास आपणांस सक्षम बनवतो.

(१ कश्थि - ७-११, रोम १२-६-८, १ पत्र ४:१०:११ वाचा)

दुस-यापर्यंत पोहचणे :

वचन ३४ सांगते कि परमेश्वराने बसालेल व अहलियाब या दोघांना इतरांना शिकवण्याची क्षमता दिली. परमेश्वरासाठी ही गोष्ट खुप महत्वाची आहे कि आपली योग्यता व विशेषता इतरांपर्यंत पोहचवणे व त्यांना परमेश्वराच्या सेवेसाठी तैयार करणे. काय आज आपल्याला सुध्दा हेच करण्यासाठी बोलवले आहे? त्याने तुम्हांला कोणत्या क्षमता प्रदान केल्या आहेत ? काय त्या गाण्याच्या सेवेच्या, के.के.सी. मध्ये शिकवणे, प्रचार करणे, पवित्र शास्त्र शिकवणे, संदेश तयार करणे, अनुवाद करणे, रचनात्मक व कलात्मक क्षमता, पाक कला, प्रोत्साहन देणे, शासकीय कार्यक्रमांचे नियोजनकाय ह्या सर्वांचा आपण त्याच्या राज्यासाठी उपयोग करीत आहे काय ? काय आपण इतरांना आमंत्रण देवून त्यांना शिक्षण व प्रशिक्षण देत आहे काय ?

विश्वासू व जबाबदार सेवक :

निर्गम -३८:२३ वचन आपल्याला सांगते कि बसालेल व अहलियाब यांनी देवाच्या आज्ञेनुसार सर्व काही केले. (निर्गम ३५-४-५) वचनात आपण पाहतो कि, त्यांनी आपल्या कामाच्या प्रगतीची सूचना दिली व ज्या गोष्टींची आवश्यकता होती त्याच गोष्टी मोशे व लोकांना सांगितल्या. देवाच्या काम प्रति काय आपण विश्वास योग्य आहे ? काय आपण प्रामाणिकपणे दिलेल्या सूचनांचे पालन करतो ? व त्या गोष्टी सतत प्रकट करीत असतो कि ज्याने देवाचे काम व्यवस्थितपणे पूर्ण होईल ?

उपयोग :

- १) कसे अश्चर्यकारक प्रकारे परमेश्वराने आपले रूपांतरण केले व कशा प्रकारे हया गोष्टींची व्यवस्था केली. त्याचे स्मरण करीत आपल्याला देवाने निवडावे म्हणून देवाला प्रार्थना करा व धन्यवाद दया.
- २) आपल्या शिष्य जीवनांतील आत्मिक दानांना ओळखा व लिहा कि त्यांचा अधिक वापर करण्यासाठी परमेश्वराला कशी परवानगी दयाल ? कोणत्या अर्थाने आपण अधिक विश्वासयोग्य राहणार ?
- ३) प्रार्थना करा व कोणाशी तरी भेटून प्रार्थनेची वेळ निश्चित करा. अशासाठी जे आपण शिकलो आहोत ते शिकवू शकतो.

२-फिनहास

गणना-२५

फीनहास हा अहरोन याजकाचा नातू व एलाजाराचा मुलगा, मिस्त्र लोकांच्या गुलामितून निघून सर्व इस्त्राएल कनान देशाकडे जात होते. परमेश्वर त्यांच्या सोबत होता. इस्त्राएल लोक ज्याहि इतर राष्ट्र जवळून जाई नि सर्व राष्ट्रे भयभित होत. त्यामध्ये एक मवाब राष्ट्र होते. मवानाचा राजा बालाक याने इस्त्राएल देशाला शाप देण्यासाठी बलाम याला ठेविले. परंतु जेव्हा जेव्हा बलाम इस्त्राएलसाठी शाप देत असे तेव्हा त्याच्या तोंडून इस्त्राएलसाठी आर्शिवाद निघत असे. मग मवाबचा राजा बालाक याने व आलपौदा देवत्याच्या पूजेद्वारे इस्त्राएल लोकांना भुलवण्याची सुरवात केली. या मूर्तीपूजेसाठी सुंदर स्त्रियांची प्रलोभने दाखवण्या मसलत त्याने दिली. त्याची हि मसलत योग्य ठरली आणि अनेक इस्त्राएली लोक बहकून गेली.

अध्यायाचे अभ्यास : मवाबी लोकांद्वारे बहकवल्यामुळे इस्त्राएल लोक या पापात मध्ये पडले. ते व्यभिचार करू लागले. त्याच्या मुर्तिपूजेच्या बलीदानामध्ये सहभागी होऊ लागले. बलिदाना मधिल मांस खाऊ लागले. ते त्यांच्या देवदेवताना दंडवत करू लागले आणि अशा प्रकारे इस्त्राएल लोकांवर परमेश्वराचा क्रोध भडकला.

परिणाम : एक मरी आली. त्या दिवशी २४००० लोक मेले (एक मरीची सात). आपण स्वतःला प्रश्न विचारु. आपणावर प्रिती करणारा परमेश्वर आपणावर अशा प्रकारे क्रोधीत होऊन अशा प्रकारे वागू शकतो का ? हा आध्याय पूर्णपणे वेगळा आहे. प्रिती जि वाईटाचा तिरस्कार करित नाही पवित्र शास्त्र नुसार ती खरी प्रिती नाही असे कोणी म्हटले आहे कि परमेश्वराच्या प्रिती वरती एक पुस्तक लिहले जाते तर परमेश्वराच्या क्रोधावर एक निबंध लिहला पाहिजे.

जे लोक पापात पडले हाते त्याची पापे उघड करून त्याच्या प्रमुखाना मारण्याची आज्ञा परमेश्वराने मोशेला दिली होती. इस्त्राएलचे सर्व लोक मंडपा जवळ येऊन रडत होते. याच वेळी सालाचा पुत्र जिम्मी जो शिमोनी प्रधान होता. मोशे आणि इस्त्राएल लोकांना समोर कजबी नावाचा मिदयानी स्त्री जि मिदयानी लोकांची घराण्यातील प्रमुखाची मुलगी होती. ती त्यांने आपल्या सोबत आणली होती. जेव्हा फीनहास याने हे पाहिले आणि आपल्या हाती भाला घेऊन मंडळी बाहेर आला आणि जिम्मीच्या तंबू मध्ये घुसला आणि जिम्मी आणि कजबी हया दोघांच्या पोटात भाला खुपसला. हे दोघेही एका प्रभावी परिवारांतुन होते ही गोष्ट माहित असुनही फिनहास ने त्यांना मारले. त्याच्यानंतर जी मरी पसरली होती ती थांबली.

जिम्नी चा पापांची खोली काय होती ? जिमीला शिक्षा का दिली ? जिम्नी वास्तवा पासून खुप दूर होता ? इस्त्राएलाचा विरुध्द परमेश्वरांचा क्रोध भडकत होता आणि मरीच्या कारण पहिलाच २४००० इस्त्राएली मारले गेले होते.

मोशे इस्त्राएलांचा वंशाजाबरोबर एका सभेत व्यस्त होता. त्यावेळी मंडपाजवळ बसुन लोक रडत होते. परंतु जिम्नीवर पाप आणि त्या पापांपासून मिळणारा आनंदची आवड खुप जास्त होती. मोशेचा समोर तो त्या स्त्रीला तंबुत घेऊन गेला. (आधिका-यांचा विरुध्द एक अनादर).

पाप आपल्या सोबत असच करते काय असे कोणते पाप आहे जे आजुबाजुचा सत्यता पाहण्या पासून तुम्हांला थांबवत आहे.

कोणती गोष्ट आज फीनहासला नायक बनवत आहे ?

तो वास्तवांचा संपर्कात होता. परमेश्वराला जी जाणीव होत होती ते फीनहास पण जाणत होता. पाहा परमश्वेराने फीनहास बदल मोशेला काय साक्ष दिली.

आपल्याला कोणांच्या सम्मानांची ज्यादा चिंता आहे ? काही वेळेस हे होऊ शकते की परमेश्वरांचा सम्माना ऐवजी आपण आपल्या सम्मानांचा बदल विचार करतो. जर आपण आपल्या सम्मानांच्या बदल विचार केला तर ते जगांचा नजरेत हिरो बनू शकतात. परंतु परमेश्वरांचा नजरेत झीरो होतील.

परमेश्वरांचा सम्मानाचा चिंतेने फीनहासला हिरो बनवले ?
फीनहासला आपल्या सम्मानापेक्षा परमेश्वरांचा सम्मानांची जास्त चिंता
होती. त्यापासूनच परमेश्वरांचे वरदान वारसाने मिळाले त्याला आणि
त्यांचा वंशजांना कायम स्वरूपी याजक पदांची वाचा मिळाली.

जर आपण आज आपल्या जीवनांत स्वतःला सम्मानित
करण्याऐवजी परमेश्वरांला सम्मानित करण्याची निवड केली तर हीच
प्रतिज्ञा आपल्याला पण लागू होते.

उपयोग : परमेश्वरांचे कोणते रूप आज आपण पाहतो ? ती कोणती
अशी गोष्ट आहे ज्याची आवड आपल्यामध्ये आहे आणि सत्यताला डोळे
बंद करून परमेश्वरांचा अनादर करतो ?

जर आपण परमेश्वरांला आपल्या पेक्षा आधिक सम्मान द्यायचा
आहे तर कोणते व्यावहारिक गोष्टी करण्यांची आवश्यकता आहे.

३-याएल

शास्ते ४:१७:२४

हे एका भीषण युद्धाचे दृश्य आहे. शत्रुचा पराजय होत होता आणि पराजित होणा-या सेनेचा सेनापती सीसरा पळून जातो. तो पळून केनी हेबेर यांची पत्नी याएल हीच्या डे-याकडे जातो. त्याने विचार केला कि, लपण्यासाठी ही सर्वात सुरिक्षत जागा आहे. आणि इथे आपण पकडले जाण्यापासून वाचू शकतो.

केनी कुळातील लोक इस्त्रायली लोकांचे सहयोगी होते. तरी पण होसाराचे कुळ आणि याबीन जे शत्रुचे सैन्य होते. त्यांची मैत्री होती. याएल ने आपल्या पतीच्या माघारी स्वतःला इस्त्रायलाच्या प्रति प्रामाणिक राखले व ही गोष्ट तीने स्वतःपर्यंतच ठेवली.

सीसराला तिच्या प्रामाणिकपणांवर शंका करण्याचे काही कारणच नव्हते. आपल्या प्रामाणिक मित्राच्या पत्नीच्या उपस्थित त्याला काहीही धोका जाणवत नव्हता. युद्धांमुळे पूर्णपणे थकून, स्वतःचा जीव वाचविण्यासाठी पळून आल्यानंतर शेवटी तो आराम करू शकला असता. कारण तो एका अशा व्यक्तित्वाचा सोबत होता जिच्यावर तो पूर्ण विश्वास ठेवत होता. तर मग त्याच्यावर आणखी कोणती समस्या येवू शकली असती ?

एक कर्तव्यनिष्ठ पाहुण्यांचा सत्कार करणारी, मान देणारी व काळजी घेणारी प्रिय पत्नी. तरी सुध्दा तिच्यामध्ये एक घनिष्ठ प्रतिबद्धता व प्रामाणिकपणा भरलेला होता. ज्या कारणामुळे परमेश्वराच्या लोकांना विजय देण्यासाठी व परमेश्वराच्या आश्चर्यकारक योजनेमध्ये निर्विवाद आज्ञापालन व एक अपरंपरागत भूमिका निभावण्यासाठी तिला सहभागी केले गेले. त्याबद्दल तीचा हेतू स्पष्ट होता व ती आपल्या जबाबदारीस पूर्णपणे समजत होती.

तीने एका महत्वाच्या प्रसंगी धाडस व शौर्य दाखवले व आपले कर्तव्य पूर्ण करण्यात ती डगमगली नाही. हया वेळेपर्यंत हया 'याएल' स्त्रीला कोणही ओळखत नव्हते. (जाणत नव्हते) जी आपल्या परिवाराला सांभाळत होती व एका साधारण व्यक्ति प्रमाणे साधारण जीवन जगत होती.

इस्त्राएलाच्या इतिहासात एका विशेष हेतूने एका विशेष कामगिरीसाठी देव तीला तैयार करत होता. ज्या गोष्टी परमेश्वराने तिच्या मनात घातल्या होत्या त्या पूर्ण करण्यासाठी ती जरा सुध्दा दचकली नाही. परमेश्वराचा हेतू साध्य करण्यासाठी आपल्याला कुठल्या पदाची किंवा कामगिरीची गरज नाही. आपल्या सर्वांच्यामध्ये तो चांगुलपणा व क्षमता आहे ज्याचा उपयोग आपण परमेश्वरासाठी करू शकतो. त्या दिवसांत स्त्रीया तंबू रोवण्याचे काम करीत असत व याएल तंबूचे मेख (खिळे) जमिनीत ठोकण्यात खुप पारंगत होती. जी गोष्ट करण्यात ती पारंगत

होती त्याचा गोष्टीचा वापर परमेश्वराच्या लोकांना विजय मिळवून देण्यासाठी तिने खूप चांगल्या पध्दतीने केला. एक छोटी प्रतिभा व योग्य वेळी घेतलेल्या योग्य निर्णयाने परमेश्वराच्या लोकांना विजय मिळवून दिला. कोणी येवून त्याने हे काम तिच्यासाठी करावे हयाची वाट तिने पाहिली नाही. ती बाराकाची वाट पाहू शकली असती कि त्याने येवून हे काम पूर्ण करावे. पण तिने तसे केले नाही. ती झटपट विचार करणारी स्त्री होती व तिच्या समोर आलेल्या संधीला तिने सोडले नाही.

शस्त्रे ५:२४:२७

परमेश्वराच्या गौरवार्थ दबोरा गीत असताना आपल्या गीतात तिने परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन केल्याबद्दल याएल ला धन्य म्हटले आहे.

याएल प्रमाणेच परमेश्वरासाठी तटस्थ उभे राहण्यासाठी आपल्या परिवारात जर तुम्ही ऐकटेच आहात तर तुम्ही हे करणार का ? का तुम्ही घाबरणार व दुसरे लोक जे करत आहेत तेच तुम्ही करणार ?

काय तुमच्या जीवनामध्ये कधी असा प्रसंग आला आहे का जेव्हा आपल्या जवळच्या जसे आपला पती-पत्नी, भाऊ-बहिण, मित्र किंवा मागदर्शक हयांनी अधार्मिक गोष्टीची निवड केली ? तुमची प्रतिक्रिया

त्यावेळेस कशी होते ? काय त्यांच्या विरोधात तुम्ही तटस्थ उभे राहिल्यात काय ? जर नाही तर त्याचे कारण आहे ?

जर एक अपरंपरागत कामगिरी निभावण्यासाठी परमेश्वर आपल्या बोलावत आहे तर काय आपण आज्ञानते मध्ये पडणार व शंका करणार ? काही असे जे धोक्याने भरलेले असेल, कठीन असेल, घातक असेल व आपल्या योग्यते पेक्षा जास्त असेल तर आपली प्रतिक्रिया काय असेल ? काय आपण देवाच्या आज्ञापालनाची प्रतिक्रिया करणार ? का देवाच्या बुद्धि सामर्थ्यावर शंका घेणार ?

काय जेव्हा आपल्या समोर एखादी संधी येते तेव्हा आपण लगेच या संधीचा फायदा घेतो का ? आपण वाट बघतो कि कोणीतरी पुढे येवून ते काम करावे व आपण सुरक्षित रहावे ?

काय आपण आपल्या प्रतिभेचा (क्षमता, योग्यता) उपयोग परमेश्वराला गौरव देण्याकरिता करतो काय ?

याएल ने एक असामान्य काम केले जे सर्वसाधारण पणे एका स्त्रीला करणे सहज शक्य नाही. तीला धन्य म्हणण्यात आले.

आपल्याला पण कधी कधी, कुठल्याही प्रकारे परमेश्वराचे पाचारण ऐकण्यासाठी तैयार असायला हवे. अशासाठी की परमेश्वराचा विजय व्हावा.

४ - बवाज

तीमथ्याला १ पत्र ५:२

हया वचनामध्ये तरुणांना भाऊ, वृद्ध स्त्रीयांना माता व तरुण स्त्रीयांना पूर्ण पवित्रतेने बहीणी म्हणून समजले आहे. हे वचन लिहण्या अगोदरच बवाज हया वचनानुसार जगला. त्याने नामी बरोबर माते सारखे व रुथ बरोबर पवित्रतेने वर्तन केले. तो एक असा व्यक्ती होता कि ज्याच्यावर कोणतीही दुर्बल स्त्री विश्वास ठेवू शकत होती. आपण अशा समाजात जगत आहोत, जिथे लोक दुर्बल लोकांचा फायदा घेतात. परंतु बवाज लोकांचा सन्मान व आदर करण्यात खुपच पुढे होता.

१) बवाज एक अनुकरणशील व्यक्ती :

तो एक असा व्यक्ती होता ज्याच्याशी आपण आपल्या मुलीचे लग्न लावून देवू व त्याचे अनुकरण आपले जावई सुध्दा करतील असा व्यक्ती बवाज होता.

रुथ २:८:९

बवाजने रुथ विषयी माहिती मिळवली तेव्हा त्याला आढळले कि रुथ एक परिश्रमी स्त्री आहे व तिने आपल्या सासूची संगत कधीच नाही सोडली. हे समजून कि ती घाबरून जाईल, तिला सुरक्षित वाटण्याकरिता तिने काही गोड शब्दांचा वापर करून तिला मुलगी म्हणून बोलवले. हया

गोष्ठीमुळे त्या वेळेस नात्यामध्ये सीमा बांधण्यात आली. आपल्या शब्दांच्याद्वारे त्याने तिला दोन गोष्ठींची जाणीव करून दिली.

- १) **सुरक्षितता** - इथे रहा व इतर स्त्रीयांच्या सोबत मिळून काम कर.
- २) **संरक्षित** - दुस-या पुरुषा बद्दल कदाचित त्याला संशय होता, पण एक गोष्ट समजून घ्या की तिच्यावर हात कोणही टाकू शकत नव्हते.
- ३) **आदर** - सर्व बाबतीत सखोलतेने विचार करून आणि जर तहान लागली तर काय करायचे आहे ह्या गोष्ठीला योग्य दिशा देवून तो आदर करायचा.

रुथ २:२२:२३

नामीने हे ओळखले होते कि बवाज एक चांगला व्यक्ती आहे. जो आपल्या जबाबदा-यांचा आदर करतो. ती ह्या गोष्ठीबद्दल देवाचे आभारी होती व दुस-या स्त्रीया सोबत काम करण्याचा बवाजचा सल्ला रुथ ने मान्य करावा म्हणून ती रुथला विनंती करीत होती.

विचार करा. : बवाजाच्या आत्म्याचे व अंतःकरणाचे अनुकरण करण्यासाठी मला काय केले पाहिजे ?

२) **बवाज** : त्याचे जीवन त्याच्या संकल्पाशी जुळणारे होते.

रुथ : ३:७:१३

रात्रीची वेळ होती व बवाज ने पाहिले की रुथ त्याच्या पायाजवळ झोपली आहे. तरुण पुरुषांच्या मागे न जाण्याचा सल्ला बवाज तिला देतो व एक आदर्श चरित्राची स्त्री म्हणून तिला संबोधित करीतो. आपल्या गोष्टीनुसार तो एका मर्यादेत स्थिर राहिला. हया गोष्टी बवाजा विषयी काय दर्शवितात ?

आपल्या संकल्पात तो स्थिर राहिला. त्याने परिस्थितीला स्वतःवर नियंत्रण मिळवू न दिले व ना त्या परिस्थितीचा तडजोड करण्याच्या कारणाने उपयोग केला. त्याला माहित होते रुथ व नामी संघर्ष करीत आहेत. त्याने तिला सहापट पर अधिक सातू देवून आशिर्वाद दिला. त्याच्या धार्मिकतेने विधवांची रक्षा करणा-या परमेश्वरामध्ये त्यांचा विश्वास अधिक मजबुत केला असेल.

रुथ : ४ : १३ -१६

हया पुस्तकाच्या आरंभी नामी निराधार होती. पण जसे शेवट जवळ आला नामीने आपल्या हातात एक बाळाला घेतले होते. तीने ही गोष्ट समजली व बवाज व नविन बालक ओबेद हयासाठी देवाचा गौरव केला. हा कोणी साधारण पुत्र नव्हता. ओबेद च्या माध्यमातून आपण येशूला पृथ्वीवर येताना पाहतो.

विचार करा :

हयाप्रमाणे कसे माझे उदाहरण लोकांच्या जीवनांवर प्रभाव व परिणाम करू शकेल ?

५-हन्ना

१ शमुवेल १:१ - २:२१

हन्ना चे जीवन हे न्यायांचे शासनावेळचे होते. हा एक असा काळ होता जेव्हा लोकांना काही चांगले वाटेल ते तेच करत होते. एलकाना हा एक लेवी होता. (१ इतिहास ६:२७) प्रत्येक वर्षी तो आणि त्याचा परिवार घेऊन रामाशाईन-सोफीम पासून ते शिलो जे राष्ट्रांचे धार्मिक केंद्र होते. तेथे परमेश्वरांचा निवासस्थानांवर परमेश्वरांची आराधना आणि होमबली अर्पिण्यास जात असे. एलकानाचा दोन पत्नीतून एक होती हन्ना आणि तिला कोणतेही मुलबाळ नव्हते. काही वर्षापर्यंत त्यांची दुसरी पत्नी पनिन्ना तिला हया हद्दापर्यंत चिडवत असे. त्रास देत असे की हन्ना इतकी रडायची की ती जेवण पण करू शकत नव्हती. खरेतर आपण दुस-यांना आपल्याला त्रास देण्यापासून नाही थांबवू शकत. पण त्यांच्याबद्दल आपली प्रतिक्रिया कशी असेल हयांची निवड आपण जरूर करू शकतो.

परंतु परमेश्वराने हन्नांची कुस बंद केली होती (१:५) तरीही तिचे मन परमेश्वरांबद्दल उघड होते. १ शमुवेल १:१० - हन्ना मनातून व्याकुळ होऊन परमेश्वरांशी प्रार्थना करत करुणा भाक्त ढळाढळा रडू लागली. याजक तिला चुकीचं समजु लागला.

वचन १३ हज्जा मनांतल्या मनात म्हणत होती. तीचे ओठ तर हालत होते पण तिचे शब्द ऐकता येत नव्हते. म्हणुन एलीला वाटले की ती दारुच्या नशेत आहे. हज्जा जवळ निराश होण्याच आणि कडवटपणे भरण्यांचे चांगले कारण होते. परंतु आशा सोडण्यांचा व्यतिरिक्त तिने प्रार्थना केली. तीने प्रामाणिकपणे तिच्या समस्या परमेश्वरांच्या समोर ठेवल्या. तीने परमेश्वरांवर विश्वास ठेवून आपल्या हृदयाला मोकळे केले.

आपण तिच्या वागणुकीत पुर्ण बदल पाहतो. १:१८ मध्ये ती म्हणते आपल्या दासीवर आपली कृपादृष्टी होवो. मग तिने जाऊन अन्न सेवन केले व यानंतर तिचा चेहरा उदास राहिला नाही. खुप वर्षापर्यंत काही परिणाम न दिसल्याने त्यानंतरही हज्जा ने आपली आशा का सोडली नाही ? ती परमेश्वरांसोबत नाराज न होता कशी राहु लागली. तीने का आपल्या पतीवर दोष नाही लावला आणि पनिज्ञा सोबत भांडली नाही. याजक एली बदल तिच्या मनात वाईट विचार का नाही आला.

जेव्हा परमेश्वराने तिची इच्छा पूर्ण केली. त्याच्यानंतर परमेश्वराच्या सेवेसाठी एलीचा देखरेखीमध्ये ती परत परमेश्वराला कशी सोपवू शकती असती ? हयाचे उत्तर आपल्याला तिच्या प्रार्थनांमधून मिळेल. ज्या परमेश्वरांची ती आराधना करत होती त्याला ती खुप चांगल्या प्रकारे समजत होती. ती आपल्या परमेश्वरांला ओळखत होती.

परमेश्वरांचा तुलनेत कोणी पवित्र नाही. (२:२) प्रभु ज्ञानी परमेश्वर आहे आणि कामांना तोलणारा आहे. (२:३) परमेश्वर मारतो

आणि जीवंतपण करतो. (२:६) परमेश्वर निर्धन करतो आणि धनवानही करतो, पृथ्वीचे आधारस्तंभ परमेश्वराच्या हातचे आहेत. त्यावर त्यांनी दुनिया ठेवली आहे. (२:८), तो आपल्या भक्तांचे पावले सांभाळीत (२:९), प्रभु पृथ्वीचा दिंगतापर्यंत न्याय करेल. (२:१०), खरेतर एलीचे मुले दुष्ट व्यक्ती होते. शमुवेल मुलगा वाढत गेला आणि प्रभु आणि मनुष्य हे दोन्ही त्यांच्यावर प्रसन्न होते. (२:२६), शमुवेल एक महान न्यायाधिश आणि याजक बनला.

उपयोग :

- १) ज्या क्षेत्रांत विश्वास हरवून तुम्ही प्रार्थना करण्याचे बंद केले त्या क्षेत्रात परत विश्वासाने प्रार्थना करा.
- २) परमेश्वरांचा वचनांत बढिया वेळ घालवून परमेश्वराला आतुन समजा.

६ - उरिया बेथसबेचा पती

२ शमुवेल ११

सर्व इतिहासाच्या दरम्यान असमता व्याभिचार आणि तर अपरांधाना लपवण्याचा प्रयत्न केला गेला. पवित्र शास्त्रात लपवण्यांच्या गोष्टी पहिल्या पासुनच लिहिल्या आहेत. आदाम आणि हव्वा आपली नग्नता लपवण्यासाठी आणि परमेश्वराशी लपण्यांचा प्रयत्न करत होते. नकळत त्यांचा हा प्रयत्न होता की ते पाप आणि अपराधाला धोखा देत होते. २ शमुवेल ११ मध्ये लपवण्यामध्ये सर्वात मोठ्या प्रयत्नापैकी एक आहे आणि दुस-या प्रयत्ना प्रमाणे हे पण खुप वाईट रितीने विफल होतो.

असे सिध्द होते की दाविद उरिया आणि बेथशेबा एकमेकांसाठी जरी अनोळखी होते. पण ते एकमेकांना कुठे तरी कमीतकमी प्रमाणे ओळखत असतात. बेथशेबा ही अलीयमांची मुलगी आणि अटीतोपेलची नात होती. अलीयम हा दाविदांच्या शुरवीर लोकांमधील एक असतो.

उरियाचे नाव दाविदांच्या पराक्रमी योध्यापैकी एक होते. जेव्हा दाविद अदुलामचा गुहेत होता त्यावेळी काही पराक्रमी योध्दे त्यांच्याजवळ आले. (१ शमुवेल २२:१-२) आणि आपल्याला हा संशय आहे की त्यामध्ये योएब अबीस आणि असाहेल हे तीन पराक्रमी योध्दे भाऊ पण होते. (२ शमुवेल २३:१८:२४) (१ इति. ११:२६) आणि दुसरे दाविद सोबत

सिकलग मधे भेटले. (१ इति १२:१) आणि दुसरे महान योद्धे हेब्रोन मध्ये दाविद बरोबर एकत्र होते. (१ इति. १२:६६:४०) आपल्याला हे माहित नाही की उरिया दाविदा सोबत कधी एकत्र आला. खरेतर असे सिध्द होते की हे दोघे एकमेकांना ओळखत होते. एकसाथ युध्द करत आणि कदाचित शौलांपासुन पळताना वेळी ते दोघे एकत्र होते.

दाविदाला माहित होते की जे त्याने केले होते ते चुकीचे आहे तरीही त्याने केले. काही वेळेस आपण सैतानाच ऐकतो. जे आपल्याला हया विश्वासांत पाडत की आपण जे पाप करतो त्याचा परिणाम कोणांवर होणार नाही. पण खरंच परिणाम होत असतो. दाविद जर हया सर्व गोष्टी बदल विचार केला असता तर त्याला माहित झाले असते की, त्यांची किंमत तो आता जे विचार करत आहे त्या पेक्षा अधिक चुकवावी लागेल. दाविदला जर इतका जरी अंदाज असता हा आनंद मिळवण्यासाठी त्याला प्रत्यक्ष आणि अप्रत्यक्ष परिणाम होईल.

एक गर्भ

एक विश्वासु मित्रांचा खुन

एक मेलेले मुल

त्यांचा मुलगीचा त्यांचा मुलग्याकडून बलात्कार

एक मुलांकडून दुस-या मुलग्याचा खुन.

प्रश्न :

काय आपण हया गोष्टीला स्पष्टपणे समजतो का की कोणत्याही प्रकारची तडजोड किंवा आपण कोणत्याही प्रकारचा पापांत आपण पडलो तर त्यांचे घातक परिणाम नंतर आपल्याला सहन करावी लागेल ?

जेंव्हा दाविदने बेथशेबा ची गर्भवस्थांची विनाशी बातमी ऐकली तर त्या गोष्टीला त्यांने पश्चाताप करण्याची संधी मिळण्याची रूप घेतले पाहिजे होते. त्यांचा विरुद्ध त्यांने ते केले जे अपरच. तापी, पापी करतात. त्यांने त्याच पाप लपविण्याच प्रयत्न केला.

त्याने उरियाला घरी पतर बोलावले कारण त्यांने बेथशेबा बरोबर शरीर संबंध करावा आणि त्याला गर्भावस्थाचे कारण मिळेल यासाठी सर्व केले. आणि जेंव्हा ही योजना पण व्यवस्थित झाली नाही तर त्यांने अशा प्रकारे योजना बनवली की उरिया हा युद्धाचे मैदानांवर आपल्याच मृत्युचा परवाना घेऊन आला.

आपल्या पापांना उपवण्यासंचा विचार पुर्णपणे धोकादायक आहे. आपले पाप कधीच परमेश्वरा पासून लपलेले नसतात आणि खुप अडचणीने आपल्या बुध्दीने लपलेले आहे. आपले लपलेले पाप परमेश्वर आणि दुस-याबरोबर आपली सहभागिता मध्ये अडचण येऊ शकते आणि आपल्या धार्मिक जीवनासाठी बाधा येते. आपण नेहमी विसरत असतो की (१ योहान १ आणि २) आणि हया गोष्टीमध्ये आत्मविश्वास असणे यासाठी की जेंव्हा आपण आपल्या पापांना कुबुल करतो तर आपला परमेश्वर

आपल्याला सर्व पापांची क्षमा करण्यासाठी मदत करतो आणि विश्वासु राहण्यासाठी मदत करतो.

आपल्या सर्वांसाठी एक प्रश्न असा आहे की, काय आपण पापांचा सामना करण्यासाठी तयार आहे का ? दुस-यांचा पापांची चर्चा नाहीतर आपल्या पापांचा सामना.

स्परजीनचा हा उल्लेख मला खुप आवडला, जसे की आपण पापांचा बदल जागरुक होतो. बरोबर काम हे नाही की पापांचे कारण शोधणे किंवा जो पर्यंत आपण पापांबद्दल आपले आपण हृदयाला एक बरोबर स्थितीमध्ये नाही घेऊन येत तो पर्यंत प्रतिज्ञा केली पाहिजे. पण त्यावेळी लगेच जाऊन परमेश्वरा समोर आपल्या पापांची कबुली केली पाहिजे.

७. मफीबोशेथ - परमेश्वर कसे आपल्यापर्यंत पोहचतात २ शमुवेल ४:४, २ शमुवेल ९:१८, इफिस २:१-६

मफीबोशेथाचे जीवन महान स्वरूपामध्ये आपल्याला या गोष्टीची आठवण करून देते की परमेश्वर आपल्यापर्यंत कसा पोहचतो, व आपल्याला वाचवतो. हे आपल्याला त्या गोष्टीची आठवण करून देते की, आपण पापामध्ये पडलो असताना त्या पापाच्या प्रभावामध्ये आपण किती लाचार झालो होतो. त्याच्या गोष्टीमुळे परमेश्वराचे आपल्यापर्यंत पोहचणे व परमेश्वराचे अविश्वसनीय प्रेम आणि त्याच्या उदारतेची आठवण करून दिली जाते, ती सुध्दा तेंव्हा, ज्यावेळी आपण त्याचे शत्रू असून क्रोधास पात्र होतो. परमेश्वराचे प्रेम आणि चांगुलपणा किती सोपे आहे, विशेष करून जेंव्हा कठीण वेळ येते तेंव्हा देवा बरोबर वेळ घालवण्या ऐवजी आपण त्याची उपेक्षा करतो. ही गोष्ट पुन्हा एकदा आपल्याला त्या गोष्टीची आठवण करून देण्याचे काम करते कि परमेश्वराने आपल्यासाठी काय केले?

प्र. २ शमुवेल ४:४ च्यानुसार मफीबोशेथ कोन आहे ?

प्र. मफीबोशेथाचे वडील (पिता) योनाथान आणि आजोबा शौल यांचा वध झाल्यानंतर जेव्हा मफीबोशेथाची दाई (आया, दासी) त्याला घेऊन पळून जात होती तेव्हा त्याच्या बरोबर काय झाले ?

प्र. जेंव्हा ही घटना घडली तेंव्हा मफीबोशेथाचे वय काय होते ?

- प्र. जेंव्हा परमेश्वराने आपल्या वचनानुसार (करारानुसार) दाविदाला इस्त्राएलाचा राजा केले, तेंव्हा दाविदाच्या मनात सगळ्यात पहिल्यांदा कोणती गोष्ट आली ? (२ शमु. ९:१-५)
- प्र. मफीबोशेथ राजा शौलांचा नातू होता. हयामुळे तो त्याच्या राजासनाला धोका / संकट असा होता. तरी सुध्दा दाविदने मफीबोशेथसाठी काय करायचे ठरवले. (निर्णय केला) ?
(२ शमुवेल ९:६-११)

- प्र. २ शमुवेल ९:८ च्या नुसार मफीबोशेथ आपल्या विषयी कसा विचार करत होता किंवा कोणत्या नजरेने स्वतःला पाहत होता ? तुम्हाला काय वाटते तो असे का स्वतःला पाहत होता ?
- प्र. २ शमुवेल ९:११ च्या नुसार दाविदला मफीबोशेथ विषयी काय वाटत होते ? किंवा तो कोणत्या नजरेने त्याला पाहत होता ?

इफिस : २ : १-६

- वाचा आणि विचार करा काय आपली गोष्ट / कहानी याच्याशी मिळते जुळते का ? आणि जेंव्हा आपण पापी आणि असहाय्य होतो तेंव्हा कसे परमेश्वर आपल्यापर्यंत पोहचतो ?
- प्र. वचन १-३ च्या नुसार आपली हालत कशी होती ? काय या रितीने आपण स्वतःला पहातो / बघतो ? हे महत्त्वपूर्ण का आहे ?
- प्र. वचन ४ परमेश्वराचे वर्णन कसे केले आहे ?

प्र. वचन ६ च्या नुसार देवाने आमच्यासाठी काय केले ? आपण किती वेळा या विचार करतो व परमेश्वराला धन्यवाद देतो ?

हे सोपे आहे की क्षणिक संघर्ष आणि परिक्षा आपल्याला परमेश्वर कोण आहे, त्याने आपल्यासाठी काय-काय केले हे विसरून मफीबोशेथ ची गोष्ट आपल्यालाही आठवण करून देतो की आपल्या कमजोरीत आणि पापामध्ये कसे परमेश्वर आपल्यापर्यंत पोहचले आणि कसे आपल्या मुले मुलींच्या मधील आपणाला एक केले. याप्रकारे आपणाला आभारी रहायला शिकलं पाहिजे. जी अराधनेची चावी आणि परमेश्वराच्या सेवेत जीवन आहे.

८. याजक यहोयादा

२ इतिहास २२ : १०-१२, २३ : १-२१

यहोयादाचे लग्न पूर्व राजा अहज्या च्या बहिणीशी झाला आहे (२२:११) म्हणजे तो पूर्व राजाचा तो मेहुणा आहे. अहज्याच्या अगोदर तो राजा यहोरोम याचा जावई होता. यहोयाद स्वतःला एका कठीण निवड करण्याच्या समस्येमध्ये पाहतो. त्याला माहित होते योवाशला ठेवून घेणे देशद्रोह करण्यासारखे होते. तरीपण परमेश्वराचा याजक या नात्याने तो दिव्य कायदा आणि इच्छा याच्या अधिन तो होतो. यहोयादा दुस-यांदा नजरेतून योवाशला लपवून मंदिरामध्ये त्याला मोठे करण्याचा मार्ग शोधून काढतो. यहोयादाच्या वयामध्ये एका मुलाला सांभाळणे हेच फक्त महत्वाचे नाही तर यामध्ये खूप जोखिम / जोखमीचे काम होते. पूर्ण राज्य अथल्याच्या नियंत्रणात आहे. तीला जर याविषयी माहित झाले तर ती फक्त योवाशला नाही तर तीने यहोयादालाही ठार मारून टाकले असते.

१) जोखिम उचला. (२ इतिहास २२ : १०-१२)

- यहोदाने आपल्या जीवाची पर्वा न करता जे योग्य ते करण्याचा निर्णय घेतला.

- जेंव्हा आपण बघतो यात मला काहीतरी फायदा आहे तेंव्हाच आपण जोखिम घेण्यासाठी तयार होतो.
- काय आपण कधी जे योग्य आहे ते करण्यासाठी जोखिम उचलतो.
- मागे आपण कधी देवाच्या वचनाचे पालन करण्यासाठी जोखिम उचलले ?
- मागे कधी आपण आपले नाते संकटात टाकून दूस-याचे पाप त्याच्यासमोर आणले ?
- जेंव्हा आपल्याला माहित होते हयाची किंमत आपले काम, नाती, भविष्याची असुरक्षितता किंवा आपल्या मुलांचे भविष्य दावणीवर लावून चुकती करायची आहे. तेंव्हा आपण परमेश्वराच्या स्तराशी आपण तडजोड करतो ?
- आपण जेंव्हा येशूचे शिष्य होण्याचा निर्णय घेतला तेंव्हा आपण एक जोखिम उचलली ? मग कोणती गोष्ट आपल्याला थांबवत आहे?
- आता आपण जोखिम उचलत नाही कारण आपण असफल होऊ याची भिती वाटते.
- भारतीय सेनेचे गोरखा राईफल्स च्या एका सैनिकाचे हे शब्द मला खुप प्रिय आहेत. काही लक्ष्य इतके महान आहेत की त्याच्यासाठी असफल होणे गौरवशाली आहे.

आव्हान :

एक जोखिम उचला. काहीतरी असे करा जे आपल्याला आव्हानात्मक आहे. एक पवित्र शास्त्राची चर्चा करण्याची सुरवात करा. नविन जागी कौटुंबिक गटाची सुरवात करा, ज्यांची आपल्याला भिती वाटते त्या लोकांना आमंत्रण द्या. एका मिशन टीम मध्ये जा. एक वर्ष परमेश्वराची सेवा करण्याचे आव्हान स्विकारा.

२) एक गट (टीम) तयार करा. (२ इतिहास २२ : १०-१२)

- आपली योजना सफल बनविण्यासाठी, योवाशला राजा बनविण्यासाठी यहोयादाला एका टीमची गरज होती.
- सहा वर्षे यहोयादा लपून राहिला.
- सहा वर्षे मूल सुध्दा मंदिरात लपून राहिले. याची माहिती काही निवडक लोकांनाच होती.
- काही वर्षे पडदयाच्या मागे राहून त्या नात्यांना मजबूत करण्याचे काम तो करत होता. ज्यांच्याद्वारे दुष्ट रानीला गादीवरून हटवता येईल.
- यहोयादाची गुप्त टोळीचे प्रारंभिक काम हे होते की, निर्धारित वेळेवर याजकांना आणि नेत्यांना यरुशेलमेत एकत्र करणे.

- हे उल्लेखनिय आहे की, यहोयादा आपल्या यादीची सुरवात त्या लोकांपासून करतो, ज्यांना तो चांगल्यारितीने ओळखत होता. म्हणजे लेवी (व. २)
- जेव्हा ते यरुशलेममध्ये आले तेव्हा यहोयादाने आपल्या भव्य योजनेचा खुलासा केला.
- त्याने पहिल्यांदा योवाशला प्रस्तूत करून मग मतदान करण्यासाठी सांगितले नाही.
- तो पहिल्यांदा त्यांच्या बरोबर एक करार करतो, वचन घेतो आणि मग त्या सर्वांच्या समस्याचे एकच उत्तर प्रस्तूत करतो ते उत्तर आहे सात वर्षांचा बालक योवाश.
- एक टीम बनून मिळून काम केल्याशिवाय परमेश्वराच्या राज्याचा विकास होऊ शकत नाही.
- आपल्याला त्या टीमच्या खेळाडूच्या स्वरूपात बोलावले आहे.
(१ करंथी. १२)
- काय मी एका टीमचा खेळाडू आहे ?
- काय मी केवळ बाहेर उभा राहिलेला दर्शक आहे ?
- मदत करण्यासाठी काय मी माझे दोन्ही हात खराब करण्यासाठी तयार आहे, की काय मी आलोचक आणि नकारात्मक आहे.

३) परमेश्वराला पुन्हा पुकारने / बोलावणे. (२ इति. २३ : १६-२१)

- यहोयादाने एक करार केला की सारी प्रजा आणि राजा सर्व प्रभूची प्रजा होणार.
- यहोयादा प्रमाणे आपणही स्वतःपरमेश्वरा समोर त्याच्याजवळ यायला हवे, आपल्या परिवाराला परमेश्वराची प्रजा होण्यासाठी बोलवायचे आहे, आणि समाजातील लोकांना परमेश्वराची प्रजा होण्यासाठी बोलवायचे आहे.
- जेव्हा आम्ही बाप्तीस्मा घेतला तेव्हा आपण परमेश्वरांशी वचनात बांधले गेलो की येशु आमचा प्रभू आहे. काय आत्ता सुध्दा तुमच्या जीवनाचा, तुमच्या वेळेचा, तुमच्या प्रतिभा (चरित्राचा) तुमच्या पैशाचा तो प्रभू आहे ?
- काय तो आजही तसाच प्रभू आहे. ज्याला दुस-या बरोबर वाटण्यासाठी आपण उत्साहित आहोत.
- मी मागे केंव्हा, कोणाला येशूचे शिष्य होण्यासाठी मदत केली ?

आव्हान :

दररोज कुणाबरोबरही मसीहाला, तारणहाराला वाटण्याचा निर्णय बनवा.

९ - सारफथ नगरातील विधवा

एलीया संदेष्टयाला लोकांना न आवडणारा संदेश घेऊन त्याचे शत्रू असणा-या लोकांकडे पाठवले. अहाब राजा व इजबेल हे दोघे पहिल्यापासूनच त्याला मारु इच्छित होते. परमेश्वराद्वारा दिलेल्या अधिकारांना प्रस्थापित करण्याकरीता एलीयाने सांगितले की काही वर्षे इथे पाऊस पडणार नाही व दव देखील पडणार नाही, जो पर्यंत एलिया इच्छित नाही तो पर्यंत हे होणार नव्हते.

१ राजे १७ : १-२४ वाचणे.

विधवा असणे ही त्या स्त्रीसाठी मोठी परीक्षा होती. तरी पाण्याची कमतरता, कोरडा दुष्काळ आणि कोरडी भूमी या बरोबर एका मुलाचा सांभाळ करणे यासर्व गोष्टी तीला निराशजनक स्थिती सारखी वाटली असणार.

१ राजे १७ : ७-९

- आपल्या गरजा पूर्ण करण्याची परमेश्वराची रहस्यमय व विनोदी पध्दत आहे.
- परमेश्वर एलीयाना सांगतो की तुझ्या गरजा पूर्ण करण्यास एका विधवा स्त्रीची निवड केली आहे.
- आपले काम पूर्ण करण्यास परमेश्वर कोणाचीही निवड करतो.

- काय आपण असा विश्वास करता की आपली इच्छा पूर्ण करण्यास परमेश्वराने तुम्हाला निवडले आहे ?
- काय आपण असा विश्वास करता की, आपल्या गरजेच्या वेळेस परमेश्वर कोणा तुच्छ साधारण आणि जो काहीच नाही अशा व्यक्तींची निवड करेल जो आपल्यासाठी महान सहाय्य करणारा ठरेल ?

१ राजे १७ : १०-१४

- विधवेला कोणती आशा नव्हती.
- तीची योजना शेवटचे अन्न शिजवणे व मृत्युची वाट पहाणे एवढीच होती.
- तीच्या गरजा पूर्ण करण्यास परमेश्वराने एलीयाला पाठवले होते.
- एक असा व्यक्ती ज्याने तीचे शेवटचे भोजन देखील स्वतः बरोबर वाटण्यास सांगितले. जे भोजन तीचे व तीच्या मुलाचे प्राण वाचवणारे होते.
- जो व्यक्ती तीच्यासाठी भार झाला होता तोच व्यक्ती भार दूर करणारा झाला.
- ती व तीचा मुलगा जीवंत राहू शकले, कारण तीने आज्ञा पालन करण्याचा निर्णय केला.
- ज्या प्रसंगी आज्ञापालन करणे कठीण होते त्यावेळेस तीने आज्ञा पालन केले म्हणून तीला आशिर्वाद मिळाले.

- जेंव्हा कठीण प्रसंग असतो तेंव्हा काय आपण परमेश्वराच्या आज्ञा पालन करतो ?
- आपल्या जवळ जे थोडे आहे ते आपण उदारतेने देण्यास तयार आहोत का ? कारण परमेश्वर आपल्या गरजा पूर्ण करेल असा विश्वास धरता काय ?

१ राजे १७ : १५-१६

- जेंव्हा विधवेने जे काही तीच्या जवळ होते त्यामध्ये परमेश्वरावर विश्वास ठेवला व संदेष्टयाला आज्ञा पाळण्याचा निर्णय तीने घेतला. तेंव्हा परमेश्वराने तीच्या आणि परीवाराच्या दैनंदिन गरजा पूर्ण करून आशिर्वादात केले.
- परमेश्वर आमचा पालनकर्ता आहे. तो आमच्या गरजा पूर्ण करतो. कधीकधी असामान्य परिस्थितीमध्ये, रहस्यमय लोकांच्या माध्यमातून रहस्यमय पध्दतीने आपल्या गरजा पूर्ण करतो.

१ राजे १७ : १७-२४

- आपण सर्व आपल्या मुलांवर प्रेम करतो. आपली इच्छा नसते की आपल्या मुलांबरोबर काही वाईट व्हावे.
- आपल्या मुलाला चांगल्या गोष्टी देण्यासाठी आपण सर्व काही करतो. जसे चांगले शिक्षण, चांगले कपडे इ.
- विधवेचा मुलगा दुष्काळातून वाचला पण तो नंतर रोगामुळे रहस्यमय पध्दतीने मरण पावला.

- काय हा त्रास ! काय हे असाहय दुःख !
- जेंव्हा आपणांवर अचानक संकट कोसळते तेंव्हा आपली प्रतिक्रिया काय असते ?
- काय आपण परमेश्वराला दोष लावतो ? काय आपण आजुबाजूच्या लोकांवर दोष लावतो ? किंवा या विधवेसारखी प्रतिक्रिया देतो ?
- या स्त्रीने स्वतःचे जीवन, स्वतःचे पाप आणि स्वतःची कृतीकडे पाहिले.
- परमेश्वराने तीचा मुलगा परत दिला आणि आपणास हे दाखवून दिले की जे काही आपल्या जवळ आहे ते सर्व परत घेण्याचा त्याला पूर्ण अधिकार आहे. जे काही त्याला वाटेल ते केंव्हाही, कधीही तो परत घेऊ शकतो.
- आपण केवळ कामाची प्रतिक्रिया देऊ शकतो.
- आपण ईयोबासारखी प्रतिक्रिया देऊ शकतो.
“परमेश्वराने दिले, आणि परमेश्वराने नेले,
धन्य परमेश्वराचे नाम !” (ईयोब १:२१)

आव्हान :

अशी कोणती आज्ञा आपणास पालन करण्यास अवघड वाटत आहे. ती लिहा व प्रार्थना करा. ती कितीही अवघड आज्ञा असेल तरी त्या पाळण्यास परमेश्वर आपणास सामर्थ्य देईल.

१० - ओबद्या

१ राजे १८:१-१६

ओबद्या एक सामान्य व्यक्ती की त्यांने असामान्य धाडस दाखवले.

शोमरोनांत भयंकर दुष्काळ होता. साडेतीन वर्षापर्यंत निरंतर सर्व काही कोरडे होते. शेवटी परमेश्वरांला त्यांच्यावर दया आली आणि त्यांनी पाऊस पाडला.

अहाब हा शोमरोनातील एक दृष्ट राजा होता. तरीही असे दर्शवते की तो महालांचा प्रशासक आणि परमेश्वरांचे भय मानणारा व्यक्ती ओबाद्यावर विश्वास ठेवत होता. ज्यांचा नावांचा अर्थ होता “परमेश्वराचा सेवक” व ३-४ मध्ये दिल्या गेलेल्या परिच्छेद वरून आपल्याला असे वाटते की तो परमेश्वरांचा सेवक आहे ! त्याने परमेश्वरांचे भय मानणा-या व्यक्ती प्रमाणे धाडस दाखवले.

महालमध्ये कार्यरत करताना राणीच्या इच्छेच्या विरुद्ध काम करणे ही सोपी गोष्ट नव्हती. त्या प्रकारचे काम खुप मोठ्या अडचणी पण उद्भवू शकतात जसे की मृत्यू पण ! तरीही ओबाद्याने असामान्य धाडस दाखवला. एक दृष्ट राणी इजेबेलीच्या त्रासापासून १०० संदेष्यांना वाचवले ! त्याने त्यांना फक्त लपवूनच ठेवले नाहीतर त्यांनी जेवण आणि पाणी पण दिले. हे एक कृपाशील कार्य होत.

जेंव्हा आपण परमेश्वरांचे भय मानतो तेंव्हा लोक आणि परमेश्वर आपल्यावर विश्वास करतात.

वचन : ५-६

आहाबाने कठीण कोरडे झालेल्या ठिकाणी जनावरांसाठी चारा आणण्यासाठी त्याला पाठवले. कारण त्याला त्याच्यावर विश्वास होता की तो हे काम नक्की पूर्ण करेल !

वचन : ८-११

इथे पर्यंत एल्लीयाने पण त्यांच्यात आणि राजा अहाबांचा मध्यस्थीने ओबद्यांचा उपयोग केला. कारण ते त्यांच्यावर विश्वास ठेवत होते.

संदेष्टांना वाचवून ओबद्याने स्पष्टपणे एक जोखिम घेतली होती. काय स्वाभाविकतेने तो एक धाडसी व्यक्ती होता ? (१ राजे १८:९) मध्ये एल्लीया सोबत त्याचं बोलण बघून तुम्हांला असे वाटत नाही, सत्यता ही आहे की लोकोपेक्षा परमेश्वरांचे भय तो आधिक मानत होता आणि हयाच गोष्टीमुळे त्याला इतकी मोठी जोखिम उचलण्यासाठी सक्षम बनविले.

काय तुम्ही लोकांच्या तुलनेमध्ये परमेश्वराचे भय जास्त मानतो का ? काय तुमच्या जीवनांमध्ये अशी कोणती परिस्थिती होती की जेंव्हा तुम्ही परमेश्वराचे भय मानण्यासाठी सत्य गोष्टीवर गंभीर राहिलात ?

काय तुम्ही एक असे व्यक्ती आहे का की कोणत्याही गोष्टीत एक विशेष स्थान दिले जाते. त्यावेळेसच तुम्ही योग्य काम करता ? जेंव्हा

तुम्ही एक महान काम केले आणि त्याला एक मान्यता नाही दिलीतर तुम्हाला कसं वाटते ?

काय तुम्ही हा विश्वास करता की की ओबघा परमेश्वरांचे भय मानत होता. त्यामुळे त्याला स्वर्गात एक महान स्थान मिळेल ?

पवित्र शास्त्र मध्ये सर्व लोकांचा बदल एक गोष्ट सामान्य आहे ती म्हणजे “परमेश्वरांचे भय” हे परमेश्वरांचे भय आहे साधारण लोकांच्या जीवनात एक मोठे अंतर आणले आहे.

उपयोग ;

आज तुम्ही काहीतरी वेगळे करण्यांचा निर्णय करू शकता. कारण तुम्ही परमेश्वरांचे भय मानत आहे.

आपल्या कामाच्या ठिकाणी जर तुम्ही कोणाला घाबरत असता किंवा त्यांच्या बरोबर योग्य नातं नाही आहे, त्याच्या बरोबर आपला विश्वास वाटा.

परमेश्वरांचे भय वर किंवा परमेश्वरांचे भय मानणारे लोक यांच्यावर अभ्यास करा.

निवड :

दानियल ६, शिप्रा आणि पुवा (निर्गम १:१५-१७) यांच्या बरोबर ओबघाची तुलना करा.

११-मीखाया

१ राजे २२:१-२८

इस्त्राएलाचा राजा आहाब आणि यहुदांचा राजा यहोशाफाटा राजनैतिक कारणांमुळे एकमेकांना भेटले. ते अरामी राजांवर चढाई करून रामोय गिलादला प्राप्त करणार होते.

आहाब राजा यहोशाफाटपासुन मदत मागितली. पण त्यांचा पहिला तो परमेश्वरांची परवानगी मिळवायची होती. इथेच आहाबांचे ४०० संदेष्टे आणि परमेश्वरांचे एक संदेष्टा मीरवाया दिसण्यात आले. आहाब मीरवायाबद्दल असे म्हणतो की (१ राजे २२:८) इस्त्राएलाचा राजा यहोशाफाटने म्हणाला, हा इम्लाचा पुत्र मिरवाया एक पुरुष आहे. ज्याच्याद्वारे आपण परमेश्वरांला विचारू शकतो. पण मी त्यांच्या तिरस्कार करतो. कारण तो माइयाबद्दल कधी चांगल्या गोष्टीविषयी नाहीतर वाईटाविषयी संदेश सांगतो.

येथे हया परिच्छेद मध्ये आपण पाहतो. परमेश्वरांचा संदेष्टा मिरवायाला आणि ४०० खोटे बोलणारे संदेष्टे इस्त्राएल आणि यहुदांचा राजा हे जाणुन घेणार होते की, अरामीचा राजा सोबतचे युध्द ते जिंकतील की नाही. अहाबाचे ४०० संदेष्टांनी तेच बोलले जे राजाला ऐकावयाचे होते. पण मिरवायाने तेच सांगितले जे परमेश्वर म्हणत आहे. जरीही

दुस-यांनी त्याला जोर दिला की तो राजांचा हिताप्रमाणे बोलावे. परंतु त्यांने तडजोड नाही केली, एका छोटेश खोटे बोलुन तो जोखिम घेण्यापासून वाचु शकला असता. पण त्यांने सत्य गोष्टीवर स्थिर राहिला.

सत्य बोलण्यामुळे सिद्कीया ने मिरवायांचा कानाखाली मारली. त्याला तुरुंगात टाकण्यात आले. तरीही तो परमेश्वरांचा बाजुनेच उभा राहिला. त्यांनी स्वतःला किंवा दुस-यांना प्रसन्न नाही केले, तर फक्त परमेश्वराला प्रसन्न केले.

काय तुम्ही घरात, कामांवर आणि समाजांत परमेश्वरांचा बाजुने उभे राहता का ? जे परमेश्वरांला वाटत तेच तुम्ही बोलता का ? अहाबाला मिरवाया आवडला नाही. कारण त्यांने ते नाही बोलले जे राजांला ऐकायच होत. काय तुम्ही सत्य बोलण्यामुळे दुस-याचा तिरस्काराचे कारण बनने पसंत कराल ?

तुम्हाला कोणत्या प्रकारचे लोक आवडतात ? जे सत्य बोलतात ते का जे बोलुन तुम्हाला आनंद मिळतो ते ? ती कोणती गोष्ट आहे जेथे स्वतः मिरवाया संदेष्टा बरोबर जोडू शकते ? सत्य बोलण्याची कोणती किंमत तुम्ही मोजली आहे ? काय ती किंमत त्या गोष्टीसाठी उपयुक्त होती ?

तुम्ही परस्पर विरुद्ध विचारांमध्ये निवड कशी करता ? काय तुम्ही तुमच्या संरक्षणाचा बदल विचार करता आणि मग जोखिम

उचलण्यासाठी तैयार असता ? जर तुम्ही एकटे आहे तरीही काय तुम्ही सत्य गोष्टीवर आडून राहता का ?

उपयोग :

त्या परिस्थितीची यादी बनवा, जिथे तुम्ही सत्य बोलू शकला नाहीत. मीरवाया प्रमाणे उभे राहण्यासाठी परमेश्वराला प्रार्थना करा आणि आत्मविश्वास मिळवा.

जे लोक तुम्हाला सत्य सांगतात त्यांना भेटण्याचा प्रयत्न करा आणि मार्गदर्शन घ्या.

१२ - नामानाच्या पत्नीची सेवीका

समाधानाचे स्रोत्र

आम्ही नामानाला खूप चांगल्या पध्दतीने ओळखतो. तो राजा अशमाच्या सेनेचा सैनापती होता. त्याच्या धण्याच्या नजरेत तो थोर आणि प्रतिष्ठीत व्यक्ती होता. त्याच्याद्वारे परमेश्वराने अरामाला विजयी केले होते. तो एक पराक्रमी वीर होता. पण एक अडचण होती. नामान कोढी होता.

इस्त्राएल मधुन एक तरुण स्त्रीस बंदी बनवले आणि ती नामानाच्या पत्नीची सेवा करत होती. तीच्या विषयी कांही असाधारण होते. खुप वेदना आणि लाजीरवाण्या गोष्टीतून जाऊनही ती जगाच्या परमेश्वरामध्ये विश्वासु राहिली. काही लोक जेव्हा वेदनेतून जात असतात तेव्हा ते परमेश्वरावर विश्वास करणे सोडून देतात. ती एक मोठ्या अडचणीसाठी समाधानाचे स्रोत बनली.

आपल्या सर्वांना प्रत्येक वेळी अडचणींना सामोरे जावे लागते. आपण स्वतः त्या अडचणींचे कारण आहे. आज आपण या छोट्याश्या मुलीकडून या मुलीकडून शिकणार आहोत की ज्या अडचणींना आपण सामोरे जातो त्याचे समाधान आपण कसे बनू.

त्या छोटया मुलींने तीच्या धनिनीस म्हटले - फक्त एवढेच (२ रे राजे ५:३) ती फक्त आदरानेच नव्हे तर पूर्ण विश्वासाने बोलते हे तेंव्हाच होऊ शकेल. जेंव्हा ती इस्त्रायलाच्या सर्वशक्तीमान परमेश्वरावर पूर्ण विश्वास ठेवत असेल.

आता आपण हे जाणतो की नामान इस्त्रायलाच्या परमेश्वरावर विश्वास ठेवत होता. प्रत्यक्षात (२ रे राजे ५:१) सांगते की प्रभू परमेश्वराने राजा अरामाला नामानाच्याद्वारे विजई केले. एक शक्यता ही आहे की कदाचीत ती छोटी मुलगी "परमेश्वरा" बद्दल वारंवार नामान आणि त्याची पत्नी यांच्या सोबत बोलत असेल. इथे असे दिसून येत नाही की ही छोटी मुलगी पहिल्यांदा सामरिया मध्ये या बद्दल बोलत असेल. तीने खुप वेळा मनवल्या नंतर तीच्या धण्याने तीचे ऐकले.

लक्ष दया की ती छोटी मुलगी कसे माझा धनी म्हणते..इथे अस दिसून येते की ती खुप प्रेमाणे नामानाचा सांभाळ करत होती.

इतिहासात सांगितला गेला आहे की, राजा अहाबाला युध्दात ज्याने आपल्या बानाने मारले तो नामान आहे. (१ ले राजा २२:३१:३५) इस्त्राएल एक शस्त्रू राष्ट्र असल्या कारणाने नामानाचे धाडसी होणे आवश्यक होते. पहिला त्याला सीरियांच्या राज्याकडून परवानगी घ्यावी लागली आणि मग जाऊन त्याने आपला शत्रू राजा यहोरामाचा समाना केला आणि त्याने ते केले का ? हे आपल्या परमेश्वराचे सामर्थ आहे. जे त्या.. छोटया मुलीच्याद्वारे प्रकट झाली. आपला परमेश्वर आपल्या सर्व

अडचणींचे समाधान करणारा स्त्रोत आहे. या गोष्टीने काही फरक पडत नाही की अडचणी कीती मोठ्या किंवा छोट्या आहेत. काय आपण यावर विश्वास ठेवतो ? छोट्या मुलीने असाधारण मध्ये विश्वास केला. एक.. असुनही स्वतःच्या धण्याला ती गोष्ट करण्यास मनवल जे करण्याचे त्याने विचारपण केला नसता. एक राजा कडून मदत मागणे. आपण अशा लोकांनी वेढले गेले आहोत जे येशूवर त्याच्या सामर्थ्यावर विश्वास नाही करत. आपण बघू शकतो की ते आपल्या जीवनामध्ये खुप मोठ्या संकटामधून जात आहेत. काय आपण त्यांना नजर अंदाज किंवा सहारा नसलेले असे...करतो ? नाहीतर आपण असे करू शकतो जे त्या छोट्या मुलीने केले. त्यांना तयार करा की त्यांनी खिस्ताला जाणावे आपण जानतो की नामानाने गजाच्या चुकीच्या उपयोगाचा सामना केला आणि तो एलीयाच्या आरोग्य मिळण्याच्या उपायांवर नाराज झाला. तरीही त्याने जेव्हा आपल्या सैनिकांचे ऐकले तेव्हा तो निरोगी झाला.

नामानाने इस्त्राएलाच्या परमेश्वराला जाणले आणि तो विजई झाला.

आणि हा विजय तो पर्यंत पूर्ण होऊ शकत नाहि जो पर्यंत आपण त्या छोट्या मुलीबद्दल बोलत नाही करत. जीने पडदयाच्या पाठीमागे राहून नामानाच्या जीवनात काम केले.

उपयोग :

सर्वात पहिला आपण हा विश्वास केला पाहिजे की आपण एक अशा परमेश्वराची आराधना करत आहे. ज्याच्याकड आपण जरी मागितले तर तो आपल्या प्रत्येक अडचणींचे समाधान करतो.

या आपण आपल्या अविश्वासी सहका-यांना येशूला जाणण्यासाठी मनवूया होऊ शकते की आपण त्यांच्या जीवनातील एक अदृष्य नायक बनू शकेन.

१३ - रेखाबी

(यिर्मया ३५)

परमेश्वर इस्त्राएलांना धडा शिकवण्यासाठी रेखाबांचा उपयोग करतात. व.१ मध्ये ते यिर्मयाला सांगतात की त्यांच्याकडे जाऊन त्यांना द्राक्षारस द्यावे. त्यांचे उत्तर व ६-७ मध्ये आहे. जीथे ते म्हणतात आम्ही द्राक्षारस नाही पीत, कशी घर बांधत नाही आणि द्राक्षाचे मळे पण लावत नाही. कारण आमचे पुर्वज योनादाब यांनी २०० वर्ष पूर्वी आम्हाला हे न करण्याची आज्ञा दिली होती. व १२-१७ मध्ये परमेश्वर हयांच्या प्रती आपली प्रतिक्रिया देताना इस्त्राएलाच्या प्रतिक्रिये बरोबर रेखाबांच्या प्रतिक्रियेची तुलना करतात.

आपण याची विपरितता पाहू :

- १) रेखाबांनी चुकी करणा-या एका मानवी नेत्या बरोबर केलेले वचन पूर्ण केले. पण इस्त्राएलांनी आपल्या अचुक नेत्याच्या कराराला तोडले.
- २) योनादाब जे फक्त त्यांना एकदा द्राक्षारस पिऊ नका हे सांगितले आणि त्यांनी त्यांचे आज्ञापालन केले. पण परमेश्वराने आपल्या लोकांना कितीतरी वेळा पापा पासून दूर राहण्यास सांगितले तरी पण त्यांनी नाकारले.

- ३) रेखाबियांनी तात्पुरत्या मुद्यांशी निपटणा-या कायद्याचे पालन केले. पण इस्त्राएलांनी अनंत मुद्यांबरोबर निपटणारे परमेश्वरांच्या वचनाला नाकारले.
- ४) रेखाबी शेकडो वर्षांपर्यंत आज्ञापालन करत राहिले. पण इस्त्राएलांनी शेकडो वर्षांपर्यंत आज्ञापालन नाही केले.
- ५) रेखाबी यांना प्रतिफल मिळणार पण इस्त्राएलांना दंडित केले जाईल.

योनादाबाने आपल्या मुला-मुलींना आज्ञा दिली कि त्यांनी द्राक्षारस पिऊ नये, घर बांधू नये, द्राक्षाची मळे लावू नये, पण तंबुमध्ये रहा. त्यांच्या सुचना गंभीर वाटत होत्या. आणि आपण कदाचित ह्या गोष्टींवर चर्चा पण करू शकतो कि ते त्यांना कायदेशीर गोष्टीपासून दूर ठेवत होते.

परंतु हि गोष्ट अशी होती कि तो एक असा व्यक्ती होता जो आतून परमेश्वरांचे भय मानत होता. आपल्या चारीबाजू दृष्टता पाहत होता ह्या प्रकारच्या पाप व गोंधळा पासून आपले जीवन वाचवू पाहत होता आणि ह्यासाठी त्याने त्याला पवित्र प्रतिज्ञाच्या अंतर्गत ठेवले.

हे त्यांच्या देवाच्या प्रती असलेले चरित्र राखने व आपल्या मुलांना पकडून राहण्यासाठी केले गेले. इस्त्राएल देशाचे महान संस्थापक तंम्बुमध्ये राहत होते आणि योनादाबने हा निर्णय केला कि त्याच्या परिवाराच्या लोकांनी पण असेच केले पाहिजे. लक्ष वेधणारी गोष्ट ही

आहे कि २०० वर्षानंतर पण त्याच्या वंशज परिवाराच्या हया परंपरेच्या प्रती पूर्णपणे वचनबद्ध होते आणि हि विशेषतः होती.

परंपरा ही एक अशी गोष्ट आहे जी एका पिढीतून दुसरी पिढी आणि येणा-या सर्व पिढींना पोहोचवली गेली आणि ते हया परंपरेनुसार आपले जीवन जगत होते. त्यांनी एवढ्या मजबुतीने आपल्या परिवाराच्या परंपरेचे पालन केले कि जेव्हा यिर्मयाने त्यांना द्राक्षारस पिण्यासाठी राजी करण्याचा प्रयत्न केला तेव्हा त्यांनी साफ नकार दिला. आणि त्यांचे पिता योनादाबच्या आज्ञेची गोष्ट समोर आली. (यिर्मया ३५:८-१०).

यिर्मया रेखाबी यांना आपल्या वचन बद्धते पासून फिरावे असे इच्छित नव्हता, तो परमेश्वराचे लोक (यहुदा) साठी एक धडयाच्या रुपात त्यांच्या भक्तीच्या उदाहरणाचा उपयोग करणार होता. रेखाबी आपल्या पुर्वजांच्या आज्ञेचे पालन करण्यामध्ये पूर्ण होते. पण त्यांच्या तुलनेत यहुदाचे लोक आपल्या परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन करण्यामध्ये खुप कमजोर होते. हया गोष्टीतून हा विशेष मुद्या बाहेर येतो जो आज आपल्यासाठी एक सबक प्रदान करतो.

प्रश्न :

आपल्या परिवाराला आपण कोणकोणत्या धार्मिक परंपरा देत आहोत ? हे लक्षात ठेवा कि जे आपल्यापाशी नाही आहे ते आपण देवू शकत नाही.

१४ - लेखक बारुख

बारुख यिर्मयाचा जवळचा मित्र होता आणि यहुदा मध्ये कित्येक वर्षांपर्यंत परमेश्वराचे वचन पसरवण्यामध्ये यिर्मयाचा साथी होता. त्या दोघांनी इ.स.पूर्व ६०७ मध्ये द्वारे यरुशलेमचा भयानक पराभव पाहिला. त्याच्या परिणामास्व ते मिस्त्र मध्ये स्थायिक झाले. कारण यिर्मयाने लोकांच्या वाईट वर्तना बदल त्यांना खडसावले होते. म्हणून त्यावेळेस त्यांच्यावर प्रतिबंध लावण्यात आला होता. तो तर जेल मध्ये बंद होता व त्याला मंदिरात प्रवेश करण्यास मनाई होती. म्हणून त्याने बारुखची मदत घेतली.

बारुखने यिर्मयाला ज्या सुचना दिल्या होत्या त्या सर्व सुचना त्याने पाळल्या. जसे यिर्मयाने सांगितले तसे सर्व त्याने चर्मपत्रावर लिहले. खुप कठिण वेळेवर यिर्मयाची साथ देवून त्याने स्वतःचा जीव धोक्यात घातला. हे सर्व शब्द परमेश्वराद्वारे येणा-या न्याया विषयचे होते. राजा परमेश्वराच्या विरुद्ध होता, त्यामुळे बारुखला खुल्या सर्वसाधारण मंदिरात जाऊन सर्व लोकांच्या समोर परमेश्वराचे आव्हान वाचून ऐकवणे धोक्याने भरलेले काम होते.

शेवटच्या वेळेस तुम्ही परमेश्वराच्या राज्यासाठी कोणते कार्य करण्यास उत्सुक होता ? त्या गोष्टी विषयी विचार करा. पूर्वी केंव्हा तुम्ही देवाचे वचन वाटण्यामध्ये धोका पत्करला होता ?

किती मोकळेपणाने आपण आपला विश्वास वाटतो ?

कधी आपण एखादया व्यक्ती बरोबर परमेश्वरा विषयी बोलला होता ?

वचन २७ मध्ये आपण पाहतो कि राजाने परमेश्वराची भविष्यावाणी (पट) जाळला व वचन ३२ मध्ये आपण पाहतो कि, यिर्मयाने राजा विरुद्ध केलेल्या भविष्यवाणी मध्ये आणखी सुचना जोडल्या व त्या बारुखला लिहण्यास सांगितले व ते बारुख ने केले. बारुख एक विश्वासू मित्र व एक प्रामाणिक साथीदार होता. बारुख ने सतावाला न घाबरता परमेश्वराच्या वचनांना पूर्ण विश्वासाने एकसारखे सांगण्या पासून स्वतःला अडविले नाही.

काय तुमच्या जीवनामध्ये असा कोण मित्र आहे का जसा बारुख यिर्मयाला सहारा होता ?

देवाचे वचन सांगणे तुमच्यासाठी किती महत्त्वपूर्ण आहे ? जेंव्हा परिस्थिती सकारात्मक नसते काय तेंव्हा तुम्ही “आपला विश्वास वाटण्यासाठी तयार असता का ?”

आव्हान :

हया आठवडयामध्ये एकातरी व्यक्तीला देवाचे वचन सांगा. तयारी करा. विशेष व महत्वाची वचने लिहा व इतरांना सांगा. प्रतिक्रियेची चिंता न करता धैर्याने जाऊन देण्याचे वचन वाटा.

मिनिस्ट्री मध्ये जे सक्रिय आहेत त्यांच्या विषयी विचार करा व प्रार्थना करा. त्या शिष्यांजवळ जा व त्यांना विचारा कि तुम्ही त्यांची कशा प्रकारे मदत करू शकता ?

१५ - एबद-मलेख

परमेश्वराची सुटका

यरुशलेममध्ये यिर्मया एकटा असा भविष्यवक्ता नाशाचे भविष्य करत होता. त्यांचा प्रचार खोटे संदेष्ठांबद्दल वेगळा होता. जे शांती आणि सुरझाचा प्रचार करत होते. हया संदेशाला लोक चांगल्या अर्थानी घेवू शकले नाहीत. यासाठी दुर्बल राजा सिदकीया (३८.५) द्वारा यिर्मयाला तुरुंगात टाकण्यात आले आणि नंतर दलदलीच्या खड्यात (३८:६) टाकण्यात आले. मृत्यूची शक्यता असुनही (३८:४,६,९) मी फक्त दया आणि मदतीची अपेक्षा करू शकतो. जोपर्यंत परमेश्वर त्याचा बचाव करत नाही तोपर्यंत खोल दलदलीत तो जास्त वेळेपर्यंत जगू शकत नव्हता. (स्तोत्रसंहिता १०२:१९-२०).

आपल्या लोकांना वाचवण्यासाठी परमेश्वराचे वेगवेगळ्या योजना आणि संसाधन असतात. परमेश्वराचे बोलण आणि त्यांच्या इच्छा पूर्ण करण्यासाठी प्रत्येक कोप-यात परमेश्वराचे निवडलेले लोक तयार आहेत.

एबेद-मलेख (अर्थात राजांचा सेवक) एक कुशी, राजांचा महलांमध्ये खोजो मधून एकाने जेव्हा हे ऐकले की लोकांनी यिर्मयाला खड्यात टाकले आहे. तो राजांचा घरी गेला आणि यिर्मयाच्या बचावांसाठी बोलणं केले. त्यांनी राजांची संमती घेतली आणि नंतर ३० दुसरे लोक

आणि फाटलेली कपडे आणि चिंध्याच्या मदतीने त्याला दलदलीतून वाचवले.

एबेद-मेलेख आणि यिर्मया सारखे जसे धाडसी लोकांना धाडसाने बोलण्यांची प्रेरणा कोणत्या गोष्टीतून मिळते ? दलदलीच्या खड्यात यिर्मयांची धार्मिक आणि शारीरिक स्थिती कशी होती ?

काय तुम्ही एका दलदलीच्या खड्यात धार्मिक राहण्याची कल्पना करू शकता ? कोणत्या प्रकारच्या भावनेतून तुम्ही आत असता. (स्त्रोत्र ३७:७)

जेंव्हा जोखिम असेल तेंव्हा तुम्ही सत्य गोष्टीवर स्थिर आहात का?

एबेद-मेलेख अनेक कारणे देऊ शकला असता. पण त्यांनी दिले नाही ? का ?

परमेश्वर आणि त्यांचा लोकांची सेवा करण्यासाठी तुम्ही कोणते कारणे देत आहात ?

एबेद-मेलेखला कोणती गोष्ट प्रवृत्त केली कि विना कोणत्या चिंतेचे त्यांनी यिर्मयांची मदत केली ? तुमच्या वहीत हयांची यादी बनवा. काय तुम्ही सध्यांचा काळात तुमच्या कडून जितके चांगले होईल तितके कोणासाठी केलंय का ? कोणत्या कारणांसाठी तुम्ही हे केले ?

आपण यिर्मयाला दुःख सोसताना पाहतो. हया प्रकारचे दुःख सोसण्यांचा उद्देश काय असेल ? काय परमेश्वर कोणत्या प्रकारच्या

ऐच्छीक प्रभावांचा निर्णय ठेवतात ? काय तुम्ही सध्या कोणत्या परिस्थितीतून जात आहात का ? कोणते गोष्टी शिकल्या ?

एवेद-मेलेख सारख्या लोकांचा उपयोग करुन परमेश्वर प्रसन्न होता. त्यांची समाजात कोणती ओळख नाही आहे. सर्व दुनिया त्याला विरोध केलेला आणि अस्विकारांचा रुपांत पाहतात. परंतु परमेश्वर त्यांना आपल्या अप्रतिम खजानाच्या रुपांत पाहतात.

परमेश्वरांने त्यांचा उपयोग एक संदेष्टाला वाचवण्यासाठी केला. ज्यांने पुढे जाऊन परमेश्वरांचा वचनांचा प्रचार केला. त्याला पूर्ण होताना पाहिले. आज तुम्ही तुमच्या बदल काय विचार करताय ? काय तुम्हाला वाटतं का. आपल्याला कांही महत्त्व नाही आहे. तुम्ही लहान, कमजोर, अस्विकृत आणि बेकार आहे. (१ करिंथ १:२७) काय तुम्ही हा विश्वास करता का तो आपला उपयोग एक शक्तीशाली रुपांत करेल ?

जेंव्हा आपल्या आजुबाजूंच्या लोक परमेश्वरांचा कार्य करण्यास बिचकतात तर काय तुम्ही सेवा करण्यात प्रेरित होता का ? जर हां तर ही प्रेरणा कोठून येते ?

यिर्मया ३९:१५-१८ परमेश्वराने एवेद-मेलेखाला त्याचं प्रतिफल दिले. परमेश्वर आपल्याला कधी नाही विसरत. (यशाया ४९:१५).

चुनौती : आज काही असेही लोक आहेत जे शिष्य आहेत आणि धार्मिक खडयात पडले आहेत. ते निराश आहेत. आशा हीत आणि एकटेपण विचार करतात आणि तडपत आहे कि कोणीतरी त्यांना वाचवावे. प्रार्थना

करा आणि परमेश्वराकडून मदत मांगा की हया आठवडयात कोणत्या एक व्यक्ती पर्यंत पोहचु शकेन. जे आध्यात्मिक खडयात अडकलेले आहेत.

१६ - हन्ना

लूक २ : ३६-३८

हन्ना ८४ वर्षाची होती. तरीही तीने मंदीर कधीच सोडले नाही. ती रात्रंदिवस परमेश्वराची उपासना करत राहिली आणि उपवास आणि प्रार्थनेत आपला वेळ घालवला. याचा अर्थ असा आहे की हन्ना नेहमी तयार होती आणि ती परमेश्वराला व उपासनाला प्रथम स्थान देत होती. तुमच्या बदल काय ? तुम्ही परमेश्वर आणि त्याच्या मंडळीला किती वेळ देता ? काय तुम्ही अशा स्थरावर आला आहात का कि आता बास खुप केल ? काय तुम्हाला आत्ता असे वाटते का की तुम्ही पाठीमागे होऊन विश्रांती घ्यावी आणि दुसरी पिढी परमेश्वराचे कार्य करावी.

जेंव्हा व्यवस्था (नियमांचे) चे शिक्षक आपल्या कामात व्यस्त होते तेंव्हा हन्नाने ख्रिस्ताला जानले आणि ओळखले ते लोक रितीरिवाज बनवण्यात व्यस्त होते. (मत्त १५:९) काय तुम्ही इतके व्यस्त आहात की तुम्ही ख्रिस्ताला आणि त्याच्या हाकेला ऐकण्यास चुकला आहात ? परमेश्वर जे आपल्याशी बोलतो तर काय तुम्ही ऐकत आहात ?

हन्नाने ख्रिस्ता विषयी सर्वांना बोलली. येशु विषयी तुम्ही कोणा सोबत बोलत आहात.

उपयोग :

- १) आज तुम्ही ज्याला भेटणार त्या प्रत्येकाला येशू विषयी बोला.
- २) उपवास आणि प्रार्थना करुन आपला सर्व रडणं, दुःख प्रभूकडे सोपवा. यासाठी की तुम्ही ख्रिस्ताला गमवू नये म्हणून.

१७ - एक स्त्री जीने येशूचा अभिषेक केला.

लुक ७:३६-५०

येशूने नेहमी लोकांच्या घरांना परिवर्तनाचे ठिकाण अशा नजरेने पाहिले आहे. घरातील लोकांचे परिवर्तन करण्यासाठी घरच उत्तम जागा आहे. येशूच्या वेळी पाहुण्यांचे स्वागत जोमात होत होते व ते जास्तीत जास्त ते बरोबरीच्या लोकांतच होत होते. पण येशूने श्रीमंत, गरीब, पापी व धार्मिक असा भेदभाव केला नाही.

ज्या परुशी व्यक्तीचा उल्लेख या उता-यामध्ये केला आहे तो धार्मिक होता व बहुतेक प्रार्थनालयाचा पुढारी होता. स्पष्ट होते ती स्त्री पापमय जीवन जगत होती. परुशी आपल्या चांगल्या रुबाबावर टिकून होता. ही स्त्री एका फुटक्या भांड्या सारखी होती. दोघेही येशू कडे वेगवेगळ्या प्रकारे आले. आपण येशूकडे कसे येतो ? जर आपण विचार करीत आहात की, आपण त्या परुशी व्यक्ती सारखे आहोत तर आपण समजून घेऊया कि आपण कुठे उभे आहोत. तरी पण जर आपल्याला आपण त्या स्त्री सारखे वाटत असू तर पुन्हा एकदा आपण परिक्षण करायला हवे कि, काय योग्य आहे ? का ? परुशीने कधी विचार केला नव्हता कि, परमेश्वर त्याचा नकार करतील व त्या स्त्री ने पण विचार केला नव्हता कि, परमेश्वर तिला स्विकारतील.

त्या स्त्री ला येशूची सेवा करण्याची गरज जाणवली म्हणून तिने कोणत्याही वस्तुची अपेक्षा न करता फक्त त्याची सेवा केली. येशूचे पाय पुसण्याकरिता तिने आपल्या आश्रु व केसांचा वापर केला. (कल्पना करा दिवसभर चालून येशूचे पाय मातीने भरले होते व शिमोन ने त्याला पाय धुवण्याकरिता पाणी पण दिले नव्हते) तिने जितके तिच्याकडून होऊ शकत होते त्याच्यापेक्षा अधिक केले व त्याच्या पायांचे चुंबन घेवुन त्याच्यावर अत्तर मळले. ती वेळ कोणती होती जेव्हा तुम्ही ख्रिस्तावरील प्रेम दाखविण्याकरिता काही विशेष केले होते ?

परुशाने तेच केले जे तो उत्तमरितीने करु शकत होता.... न्याय. एक पुढारी म्हणून किंवा एक शिष्य या नात्याने ब-याच वेळा आपण लोकांचा न्याय करुन मोकळे होतो. मग चुकीचे काय आहे ? तर आपण स्वतःचा न्याय करीत नाही. शिमोन परुशा बरोबर सुध्दा हेच झाले. तो येशूचे चुंबन घेणे व त्याला पाणी देणे विसरला.

शिमोन परुशाने फक्त त्या स्त्री लाच कमी नजरेने पाहिले नाही तर ख्रिस्ताने तिचा जो न्याय केला त्या विषयी ही त्याने प्रश्न उठवला व त्याच्यावर संशय धरला.

येशूने शिमोनाला दाखला का सांगितला ? नाथानने दाविदाला एक दाखला का सांगितला ? शिमोन व दाविद न्याय करण्यात उत्तम होते, पण ते आपल्या स्वतःच्या न्याय नाही करु शकले. तरी पण त्यांनी जो

इतरांचा न्याय केला त्यावरून त्यांना दोषी ठरविण्यात आले. आपल्याला दोषी ठरविण्यासाठी येशू आपल्याला कोणता दाखला ऐकवेल ?

दाखला काय होता ? कोण जास्त प्रिती करील. ज्याचे कर्ज कमी आहे तो ? का ज्याचे कर्ज जास्त आहे तो ? आपल्या किती पापांची क्षमा झाली आहे ? काय आपण असे वर्तन करीत आहोत काय कि, आपले क्षमा झालेले पाप खरंच खुप मोठे होते ? का आपण इतरांचा न्याय करण्यास उत्सुक आहे ?

ती स्त्री त्या परुशी व्यक्तिचा न्याय करू शकली असती. त्याच्या पाहुणचारावर प्रश्न उठवू शकली असती. पण तिने फक्त स्वतःवर व येशू प्रति असणा-या प्रितीवर ध्यान दिले. हयाचा परिणाम ख्रिस्ताने तिचे पाप क्षमा केले. जेव्हा पर्यंत आपण क्षमा करीत नाही तो पर्यंत आपण कैदी आहोत व फक्त येशूच आपल्याला मुक्त करू शकतो.

ख्रिस्तातील सुरक्षेचा पाया आपला विश्वास आहे. ती स्त्री विश्वास होती म्हणून तिला ख्रिस्तात सुरक्षितता मिळाली. पण त्या परुशाचा विश्वास त्याची सुरक्षा त्याच्या रुबाबदार पदावर होती.

शेवटी त्या स्त्रीच्या विश्वासाने तिला वाचवले. तिने आपल्याला शिकवले कि अतिनम्र होऊन क्षमा कशी मागावी ? येशूने आपली शांती तिला दिली. त्या स्त्रीला क्षमा करण्यासाठी कधीच कसली अट ठेवली नाही. ती अशांतीत आली व शांततेत निघून गेली.

हया स्त्रीच्या कहाणीला पवित्र शास्त्रामध्ये जागा मिळाली. खरंच ती एक गुप्त नायिका आहे.

उपयोग :

बाप्तिस्मा होण्यापूर्वीची व बाप्तिस्मा झाल्यानंतरची पापांची यादी तयार करा व स्वतःचे परिक्षण करा.

ही एक परिक्षा असेल कि, आपण क्षमा न पावलेले परुशी आहोत ? का क्षमा पावलेली स्त्री ?

१८ - एक व्यक्ती जो जन्मांपासून आंधळा होता

योहान ९ : १-१३

दुःखाच्या दोन गोष्टी

जेंव्हा येशु जात होता तेंव्हा त्यांनी एका मनुष्याला पाहिले. तो जन्मांपासून आंधळा होता. येशुचा शिष्यांनी त्याला विचारले. गुरुजीच्या कोणांच्या पापामुळे हा असा आंधळा जन्मास आला ? हयांच्या की हयांच्या आई-बापांच्या ? येशुने उत्तर दिले, हयाने किंवा हयांच्या आई-बापांनी पाप केले असे नाही तर हयांच्या ठायी देवांचे कार्य प्रगट व्हावे म्हणून हा जन्मास असा आला. (योहान ९:१-१३).

काय तुमच्या सोबत कधी हयाप्रकारे बोलणं झालं. तुमच मत काय असेल ? शिष्यांनी आपलं लक्ष दुःख आणि पाप यांवर केंद्रीत केले. शिवाय त्यांच्यासाठी की त्यांने त्यांच्याद्वारे परमेश्वरांचे कार्य करताना पाहु शकेल. आपण ही हेच करू शकतो ?

काय तुमच्या लक्षात आहे. सध्या आपल्या परिस्थितीत परमेश्वराला काम करताना पाहणे, तुम्ही चुकला आहात का ? कोणत्या प्रकारच्या विचारांमध्ये तुम्ही संघर्ष करत आहात ?

माझ्या जीवनांत परमेश्वराने असे का होऊ दिलं ? जगांत वाईट गोष्टी का आहेत ? काय एक प्रेम करणारा परमेश्वर इतक्या सा-या मुलांना भुखेमुळे झरु देईल का ?

हया प्रश्नांबद्दल आपण सगळे काही एकसारखी मते असावीत ? आपल्या बुध्दीमतेने परमेश्वराने हया गोष्टीबद्दल की वाईट गोष्टी कोठून येतात ? त्यांचा उगमस्थान काय आहे ? हयांचा जास्त खुलासा करण्याचा निर्णय केला नाही. (अनुवाद २९:२९)

हे रहस्य आपल्यातील काही लोकांचा झाडा करेल आणि कोणत्या तरी घटनेसाठी आपण विचार करतो की परमेश्वरांमुळे आपल्यावर वाईट परिस्थिती आली. आम्ही परमेश्वराला क्षमा नाही करणार आणि आपण आपले लक्ष अर्ध्या चित्रांवर केंद्रीत करणार आणि त्या चित्रांची दुसरी गोष्ट जी पूर्ण आणि सिध्द आहे त्याला पाहणे आपण विसरून जाणार.

आपल्याला माहित आहे की जे लोक परमेश्वरावर प्रेम करतात त्यांच्यासाठी सर्व गोष्टी मिळून चांगले तेच उत्पन्न करतात. (रोमकरांस पत्र ८:२८) रोगांवर लक्ष केंद्रीत करण्यापेक्षा आपण इलाजांवर लक्ष केंद्रीत केले पाहिजे. जे आहेत येशु. येशुने आपल्या शिष्यांना म्हणाला की ते चुकीचा गोष्टीकडे पाहत होते. कोणाला तर दोष लावण्याची गोष्टी आपण बंद केल्या पाहिजेत आणि परमेश्वरांची महिमा करण्याकडे सुरुवात केली पाहिजे. दाखविलेल्या परमेश्वरांची महिमा करण्या व्यतिरिक्त दुःखाची अडचणीने

त्यांना आंधळ केले होत. ते मोठ्या सहजपणे परमेश्वरांचा कामांला पाहण्यात चुक करत होते.

हयाबद्दल एक क्षण विचार करा. काय तुमचं लक्ष जीवनांसाठी आहे की आजुबाजूच्या लोकांच्या जीवनातील समस्या, दुःखाला पाहण्यासाठी तुम्ही दर्शवलेले परमेश्वरांची महिमा पाहण्यात चुकत आहे का? आपल्या कठिण वेळेतून परमेश्वर आपल्यासाठी चांगला वेळ घेऊन येईल. एक ख्रिस्ती होण्याचा नात्याने ही गोष्टच आपल्याला त्या वेळेतून जाण्याची परवानगी देते. योसेफ हया गोष्टींचा स्पष्ट उदाहरण आहे. कारण त्यांच्या भावाने त्याला विकून टाकले होते. तो एक गुलाम बनला. तुरुंगात टाकण्यात आले आणि शेवटी तो राजांचा उजवा हात बनला. (उत्पत्ती ५०:२०) येशुने सर्व उच्च पापांला स्विकारले. एका निर्दोष व्यक्तीची मृत्यू आणि त्यांना परमेश्वराच्या कार्यात बदलून टाकले.

१९, शताधिपतीचा चाकर

मत्तय ८:५-१३/लुक ७:१-१०

एक शताधिपती ज्यांने येशुला आश्चर्यचकीत केले.

ख-या विश्वासने नेहमी येशुला आश्चर्यचकीत केले. खरा विश्वास तेंव्हा सुरु होतो जेंव्हा आपण येशुचा आधिकाराला समजतो.

ही एक शताधिपतीची कहानी आहे. जो येशुजवळ आला आणि आपल्या सेवकांला आरोग्य मिळण्यासाठी मदत मागितली. येशु लगेच त्याची मदत करण्यास तयार झाला. पण येशुला त्यावेळेस आश्चर्य वाटले जेंव्हा त्यांनी येशुचा मदतीचा स्वीकार केला नाही आणि म्हणाले हयाशिवाय तुम्ही फक्त ही आज्ञा दया की माझा सेवक बरा होऊ दे. हया शताधिपतीने असा विचार केला की, जर त्यांच्या सारखा व्यक्ती जवळ एवढा अधिकार असु शकतो तर येशु जे स्वर्गातुन आहेत त्यांचा जवळ किती जास्त असेल.

शताधिपतीच्या विश्वासाने येशुना आश्चर्य चकीत केले. ते चकीत झाले की, यहुदी जे हया शताधिपती बद्दल बोलत होते त्यांचा पण विश्वास अशा प्रकारचा नव्हता. त्यांनी ओरडून म्हणाले की इस्त्राएलात पण त्यांनी असा विश्वास पाहिला नाही. शताधिपती सारखा मनुष्य येशुला आश्चर्यचकीत करेल ही गोष्ट असुन नसण्यासारखी आहे. तो अन्य

जातीचा होता. हया गोष्टीत काहीच शंका नव्हती की तो मुर्तीपुजा करत करत मोठा झाला. तो रोमी होता. ज्याच यहुदांचाद्वारा राजांचे नियमांचे पालन होवो म्हणुन पालिष्ठीमध्ये निवडलेला होता. तो एक योद्धा होता. रोमन सरकारच्या क्रूर युध्दकलेत दुस-यापेक्षा चांगले प्रदर्शन करुन त्यांने शताधिपतींची पदवी मिळविली होती. त्यांच्या हया शिक्षणाच्या इतिहासाला पाहिले तर असे वाटते की पवित्र शास्त्रांत विश्वासाचा महान नायकांचा भुमिकेत हा व्यक्ती अपेक्षित नाही आहे.

हया विश्वासचे मुळ आहे शताधिपतीद्वारे येशुच्या आधिकारांची समज. जेव्हा आपण येशुचा आधिकारांला समजतो तेव्हा आपण त्यांचा ईश्वरत्व आणि सर्वस्वाला समजत असतो आणि परमेश्वरांची आणि येशुची आपली समज बदलुन जाते आणि आपली प्रार्थना बदलुन जाते.

स्वतःचे आत्मपरिक्षण करा.

- १) येशुच्या आधिकारांबद्दल तुमची समज काय आहे, कोणत्या क्षेत्रांत तुम्ही येशुचा आधिकारात जगत आहात आणि कोणत्या गोष्टीत तुम्ही त्यांचा आधिकारांत जगत नाही आहात ?
- २) तुमचा दररोजचा पवित्र शास्त्रांचा अभ्यास कसा आहे ? काय तुमचे जीवन हे दर्शवत का की तुम्ही पवित्र शास्त्रांच्या आज्ञांचं पालन करत आहेत ? हां तर ते कसे ?

कार्य :

- १) ज्यांचावर तुमचा अधिकार आहे त्या वस्तुंची यादी बनवा. परिवार / नातेवाईक / मंडळी / मिनिस्ट्री. कृपया हया क्षेत्रात परमेश्वरांने जे अधिकार तुम्हाला दिले गेले आहेत त्यांना सविस्तर लिहा.
- २) आता हयांची तुलना येशुचा अधिकारांशी करा. की कसे तुमच्या मार्गात येणा-या प्रत्येक परिस्थितीला सांभाळणे आणि आरोग्य देणे येशुसाठी शक्य का आहे ?
- ३) आणि आपल्या जीवनांतील त्या क्षेत्रामध्ये येशुच्या अधिकारांची तुलना करा. ज्यामध्ये येशु त्या परिस्थितीला आपल्या ईच्छेने सांभाळू शकणार नाही आणि आरोग्य ही देणार नाही , का ?

२० - शिमोन कुरेनेकर

मत्तय २७:३२ / मार्क १५:२१-२२ लूक २३:२६

येशूने दिवस व रात्र जागून काढली होती. गेथशेमाने बागेतून निघाल्यावर प्रथम हन्ना नंतर केफा शेवटी पिलाता समोर बेड्या घालून चालत त्याला घेऊन गेलेत. त्यास हेरोदाकडे नंतर परत पिलाताकडे घेऊन गेले. सैनिकांनी त्याला चाबकाचे फटके मारले व मारहाण केली. त्याबरोबर त्याचा थकवा व रक्ताचे वहाने हे अधिक गंभीर स्वरुपाचे होते. ज्या वधस्तंभावर त्याला दयावयाचे होते तोच वधस्तंभ घेऊन त्याला चालण्यास भाग पाडले. त्या वधस्तंभाचे वजन १५ ते २० किलो होते. मरणदंडाची शिक्षा झालेल्या व्यक्तीस तो वधस्तंभ स्वतः घेऊन चालावे लागत असे.

येशूच्या वाईट अवस्थेमुळे त्याला वधस्तंभ घेऊन चालणे कठीण झाले होते. तेंव्हा शिमोन नावाचा कोणी एक कुरेनेकर म्हणजे आलेक्झांद्र व रुफ यांचा बाप रानातून जवळून जात असताना त्याला त्यांनी त्याचा वधस्तंभ वाहण्याकरता वेठीस धरले. (मार्क १५:२१) या आश्चर्यकारक रुपाने या व्यक्तीचे कथेत आगमन होते.

. कुरेनेकर पूर्वी अफ्रीका मध्ये स्थिर होता. आता तिथे त्रीपोली लिबीया आहेत. या मध्ये कोणती शंका नाही. इतक्या लांब देशाहून

शिमोन फसह चा उत्सव साजरा करण्यासाठी यात्रा करत होता. या यात्रेसाठी तो कित्येक पैसे जमा करत होता. ही यात्रा त्याच्यासाठी महत्वपूर्ण असावी किंवा त्याच्यास जीवनाची महत्वपूर्ण असावी. जीवनातील अशा प्रकारच्या अनुभवासाठी तो आपल्या मुलांना सोबत घेऊन आला होता.

या कामासाठी त्याला जबरदस्ती करण्यात आली. त्यावेळेस त्याची प्रतिक्रिया व्यक्त करणे कठीण आहे.

आजुबाजूला इतके लोक असताना त्याचीच निवड करणे हे किती आश्चर्य.... ? हे मलाच का ?

त्याच्या मुळ योजनेत अचानक अघटीत बदलामुळे चिडचिडेपणा स्वाभाविक आहे. अशा प्रकारचा सामना करण्याची त्याची कोणतीच योजना नव्हती.

एक असा व्यक्ती ज्याला रोमी सरकार व यहूदी धर्मगुरुंनी त्याला अपराधी म्हणून घोषित केले होते. अशा व्यक्ती सोबत जोडले जाणे ही एक त्याच्यासाठी अनिच्छय असणार.

कूस जो केवळ अपराध्यांसाठी होता तो वाहताना सर्वांच्या नजरा केवळ त्याच्यावर होत्या. त्यामुळे त्याला लाजल्या सारखे झाले असणार.

शिमोन व आपल्या विचारांमध्ये विशाल अंतर असू शकते. पण प्रतिक्रिया मात्र एक सारख्याच असू शकतात.

ही गोष्ट आपल्याला त्या प्रतिबिंबाकडे घेऊन जाते की जो आपणासाठी अनिवार्य वधस्तंभ व्हावे आहे. तो आपण कशा प्रकारे सांभाळू. शिमोनासाठी वधस्तंभ अनपेक्षित होता. आपल्यासाठी देखील वधस्तंभ अनपेक्षित आहे. तो वधस्तंभ व्हाण्यास मना करू शकला नाही आणि शेवटपर्यंत आपण देखील वधस्तंभ व्हाण्यास मना करू शकत नाही. येशूला सामोरे गेल्यानंतर शिमोनच्या मनात कोणकोणत्या प्रकारचे प्रश्न फिरत असतील या गोष्टी कदाचित आपण जाणू शकत नाही. परंतु आपण स्वतःला तपासण्यासाठी या प्रश्नाचा उपयोग करू शकतो.

काय आपण कुसाच्या पुढे विचार करत आहात (शिमोना सारखे नाही तो त्यावेळेस येशूची मदत करत होता) की वधस्तंभ नाही तर पुनरुत्थान नाही ?

ज्या लोकांबरोबर आपण बोलतो विशेष करून आपला परिवार आपले मित्र, जेव्हा आपण संघर्षात असतो तेव्हा त्यांच्याकडून मदत मिळते का ? ते आपल्या धार्मिक जीवनातील विकासामध्ये अडथळा बनतात ? अशा कोणत्या गोष्टीमध्ये तुम्ही धिराने वधस्तंभ व्हाणारे उदाहरण रहाता ?

काय आपल्या परिक्षांमध्ये धिराने पवित्र आत्म्याला मदतीसाठी, सिद्ध बनवण्यासाठी विनंती करता काय ? त्याला आपल्या जीवनामध्ये अनुमती देता काय ?

पुढे येणारे संकटे माहीत असून देखील पौला सारखे संकटाचा सामाना करण्यास आपण सतत प्रार्थना करता काय ? पौल म्हणतो -

परिक्षेत टिकून राहण्याचा व दुःख सहन करण्याचा आशिर्वाद आपल्याला मिळाला आहे तो उत्साहाने इतरांना सांगतो किंवा आपला अनुभव परमेश्वराचा आशिर्वाद विसरण्याच्या गडबडीत असतो ? जसे शिमोनाने जरूर केले असते. पुढे वाटचाल करत आपला परिवार (विशेष करून आपली मुलं) सोबत आपले मित्र आणि जे इतर परिचयाचे लोक यांना आपली साक्ष सांगतो, काय आपण आपले चरित्र बदलून येशूला जवळ येण्याची संधी देतो काय ?

येशूच्या मागे जाणे व वाटचाल करणे.

लूक ९:२३ येशूने सगळ्यांना सांगितले जो कोणी माझ्या मागे येऊ इच्छितो त्याने स्वतःचा आत्मत्याग करावा आणि प्रतिदिवशी आपला वधस्तंभ घेऊन मला अनुसरावे.

लूकने क्रुनेनेकर शिमोनच्या बाबतीत आपल्याला जे सांगितले या विषयी पुन्हा पाहू. त्यांनी त्याच्यावर येशूचा वधस्तंभ दिला व तो उचलून त्याच्या पाठीमागे चालू लागला. (लूक २३:२६) सर्वात अधिक संभाव्य गोष्ट म्हणजे आपण इच्छा करतो (आणि आशा आहे प्रार्थना देखील करतो) ही हा वधस्तंभाचा भार उतरावा आणि परमेश्वराकडे मदत मागणे गैर नाही. जर परमेश्वर भार कमी करतो तर हे ओळखून त्याबद्दल परमेश्वराचे आभार मानले पाहिजे. जर परमेश्वर दुःखातून सुटकारा देत नाही तेंव्हा

आपण समजायला हवे की तो आपल्याला विश्वासात प्रितीमध्ये वाढवत आहे किंवा त्याच्या इच्छेमध्ये पूर्णपणे अधिन होण्यास तयार करत आहे.

शिमोना बाबत येशूने शिमोनाला आपल्याजवळ आणण्यासाठी वधस्तंभाच्या मार्गाचा उपयोग केला. जर शिमोन येशूला सामोरे गेला नसता तर शक्यता आहे ख्रिस्ताच्या मार्गाचे ज्ञान त्याला झाले नसते.

शिमोन येशूच्या मार्गात आला नसता तर सुवार्तावर लक्ष कधी देऊ शकला नसता. परिणामी शिमोनाचे मुले सक्रीय ख्रिस्ती बनले नसते.

(कोणाला माहीत त्यांनी किती लोकांचे जीवन बदलले.)

आपल्याला परमेश्वर असा वधस्तंभ देतो त्याचा भार आपण वाहू शकतो. काय आपण या बद्दल आभारी आहोत काय. आपण एक सकारात्मक स्वभाव ठेवतो. कारण धैर्याने तो वधस्तंभ वाहील्यास आपलं जीवन अनंत काळासाठी बदलेल.

२१ - क्रुसावर लटकलेला अपराधी

लुक २३ : २६-४३

ते एक अनामिक चरित्र होते. परंतु असे जे आपल्याला आपल्या हृदयामध्ये खोलवर बघण्यास मदत करते. आपल्या खांदयावर कुस घेवून, त्यांच्या अपरांथाची पट्टी त्यांच्यावर लावून, सर्व लोकांच्या समोर त्या तीघांची मिरवणूक काढली गेली. दुस-यांना ही चेतावणी देण्यासाठी कि त्यांच्या सारखे जो जगेल त्यांचे काय होईल.

जेंव्हा ते क्रुसावर लटकले होते. तेंव्हा हयाचे लक्ष त्या व्यक्तीकडे गेले. ज्याचे नाव येशु होते. ज्याने आंधळ्यांना डोळे दिले, कुष्ठरोगींना बरे केले, वादळ शांत केले, आणि हयापर्यंत कि मेलेल्यांना जीवंत केले. परंतु आता खिळे ठोकून त्याला क्रुसावर लटकवले होते. आपल्या प्रत्येक श्वासासाठी लढत होतो. तसाच असाहय होता. जसा तो स्वतः होता.

तो गर्दीला त्याची चेष्टा करताना, आव्हान देताना पाहत होता. लोक त्याला म्हणत हाते, स्वतःला क्रुसावरून वाचवण्यासाठी एलियाला बोलव आणि हे सिध्द कर कि तु परमेश्वर आहेस, त्याला पण त्याचा राग आला आणि त्याने त्याची चेष्टा केली. तो निश्चितच त्याचे मित्र आणि स्वतःला त्या क्रुसाच्या भयंकर मृत्यूपासून वाचवू शकत होता. आपल्याला त्रास देणा-यांवर तो वीज पाडू शकत होता. नाहीतर भुकंपापासून स्वतःला

क्रुसावर मुक्त करु शकला असता. काय कोणत्या कारणामुळे त्याने त्याची दैवी शक्ती गमावली होती ?

नंतर हया शक्यतेने त्याच्या हृदयाला स्पर्श केला कि “हया यहुदयाच्या राजानेच” आपल्यासाठी क्रुसावरचे मरण निवडले.

व त्याने येशुला हे म्हणताना एकले कि “हे पिता हयाना क्षमा कर, कारण हे काय करत आहेत ते हयाला माहित नाही ?” जेव्हा त्याने हे पाहिले कि जर हा आपल्याला त्रास देणारे जे त्याचा घात करणार होते, त्यांना क्षमा करु शकतो तेव्हा त्याने मानले कि तो परमेश्वर आहे.

त्याचा चेहरा बिघडला होता. जखमांनी भरलेला होता आणि रक्त वाहत होते. डोळे वेदनेने फाटलेले होते. तरी पण दयेने भरलेले होते. त्या अपराध्याचे हृदय तुटले व पस्तावाने भरले. हया निर्दोष व्यक्तीच्या आपल्या सतावणा-यावर प्रेम करण्याच्या योग्यतेने त्याला विश्वास दिला. त्याचे हृदय त्याने केलेली पापे, त्याचे स्वार्धीपत, परमेश्वराकडचे दुर्लक्ष, सामर्थ्याची असंतुष्ट इच्छा, त्याची अगणित दृष्टता हयानी घाबरले. हया चेह-याने त्याला त्या चेह-यांची आठवण झाली. त्याला त्याच्या क्रुरतेमुळे इजा झाली. ज्या डोळ्यांमध्ये अश्रु आले, सर्व हृदय जे त्याने तोडले. हया व्यक्तीने क्रुसावर आपले तुटलेले अंतःकरण असण्याची निवड करुन वास्तविक मध्ये सर्व तुटलेल्या लोकांच्या हृदयाला बरे केले. त्याने आठवले की कशी येशूने क्षमा केली, दया दाखवली, कसे त्या पापी स्त्रीच्या जीवनाला बदलले, ती स्त्री जी व्यभिचार करताना पकडली गेली होती,

जक्कय, पापी आणि जकातदार, त्याने पण येशूकडून दुस-या संधीची इच्छा दर्शवली. आपल्या निरर्थक जीवनाच्या आठवणीने त्याचे पश्चातापाचे अश्रु पडू लागले आणि त्याच बरोबर त्याला मृत्यूचे व कायमचे नर्काच्या अग्निजळण्याचे भय होते.

अचानक दुस-या अपराध्याचे ओरडून येशूची निंदा केली. त्याला परमेश्वराला पण न घाबरताना पाहून त्याने त्याला ओरडले. त्याने नम्रतेने येशूला तुमचे राज्य आल्यावर त्याची आठवण ठेवण्यास सांगितले. हे शब्द त्याच्या बदललेल्या अंतःकरणाला दर्शवितात. जेव्हा येशूने त्याला स्वर्गात घेवून जाण्याचे वचन दिले तेव्हा देवाची क्षमा आणि अद्भूत अनुग्रहाचा अनुभवामुळे आनंदाने व आभारपणाने तो ओरडतो.

आपण जाणतो कि येशूला वाईट बोलणा-यांमध्ये हा पण होता. (मत्तय २७:३९-४४, मार्क १५:३२) आपल्या स्वार्थासाठी तो हा विचार करत होता की कशी हि परिस्थिती बदलेल, पूर्ण संसाराला वाचविले जाण्याची त्याला चिंता नव्हती किंवा हि गोष्ट तो समजू शकला नव्हता, जेव्हा गोष्टी आपल्या प्रमाणे नाही होत किंवा आपल्या प्रार्थनेचे उत्तर मिळत नाही तेव्हा काय तुम्ही देवाची निंदा करता ? आपल्या जीवनातील वाईट परिस्थितीमुळे काय आपण परमेश्वराला वाईट बोलतो ? काय आपण तक्रार करतो, कुरकुर करतो आणि परमेश्वराला प्रश्न करतो ?

परंतु ह्या अपराध्या विषयी प्रशंसनीय गोष्टी ही आहे कि त्याने कुसावरच पश्चाताप केला. काय कुस आपल्या दररोज संकलीत करतो.

काय कुस आपल्या प्रतिदिवशीच्या जीवनाचा केंद्रबिंदू आहे का फक्त रविवारच्या प्रभु भोजनाच्या वेळेसाठी वेगळा ठेवला आहे.

२ करिंथ ५ : १४-१५ च्या प्रमाणे कायम ख्रिस्ताचे प्रेम तुम्हाला असाहय करते का, कि आपण स्वतःचा नकार करू व जेवढे होऊ शकेल त्यापेक्षा अधिक करण्याचा प्रयत्न करू. आपल्या उर्जेचा, साधनांचा आणि वेळेचा येशूच्या कुसापाशी बलीदान देवू.

हया अपराध्याने नंतर आपल्या पापांची जबाबदारी घेतली आणि योग्य न्यायाला स्विकारले. काय आपण आपली पापे, कमजोरी व चुकींची जबाबदारी घेता का ? तुम्ही दुस-यांवर दोष लावता. हया शिवाय कि आपल्या पापांना कबूल करावे काय, आपल्या पापांना योग्य ठरविण्यासाठी झगडतो ?

माझी मुले व माझे पतीशी पुढे येवून क्षमा मागण्या ऐवजी कितीतरी वेळा माझी चुक मानली नाही, वाद केला, स्वतःला वाचविले.

हया अपराध्या विषयी एक चांगली गोष्ट आहे कि त्याने साहस करून येशूचे सत्य सांगितले आणि परमेश्वराला घाबरला नाही. त्यामुळे त्याने त्याच्या मित्राला खडसावले. त्रास, मृत्यू आणि लोकांच्या तानाकाशी मध्ये तो बोलला, काय आपण सत्य सांगतो ? परिणाम भोगायला लागू शकतो. तरी पण काय आपण आकसाने आपला विश्वास वाटता काय ? किंवा तुम्ही अस्वीकरण आणि लोकांपासून दूर होण्याला घाबरता. काय थकवा, अस्वस्थता आपल्याला आपला विश्वास वाटण्यापासून अडवते ?

कायम आपला असा दृढ विश्वास आहे का कि आपल्याला आपले जीवन व वचन वाटण्यापासून कोणीही अडवू शकत नाही.

त्या धीरजवंत अपराधीने आपल्या जीवनाच्या शेवटच्या काळात तुटलेले हृदय दाखवले आणि येशूने दिलेल्या अनुग्रहाला स्विकारले. काय आपण अजुन सुध्दा ह्या अनुग्रहाचा स्विकार करण्यापासून मागे फिरतो ? काय आपण दोष, लाज आणि भीतीमुळे स्वतःला क्षमा न करता जगत आहात ? भरपूर चांगली कामे करून कसे तरी क्षमा मिळवावी ह्यासाठी तुम्ही स्वतःला विवश करता ? जो अनुग्रह आपल्याला मिळाला आहे काय तुम्ही तो दुसऱ्याला मुफ्तमध्ये देता का ?

उपयोग :

- १) परमेश्वराच्या प्रती जर तुमची कुरकुर असेल किंवा कोणत्याही गोष्टीमुळे तुम्ही त्याच्यावर नाराज असाल, अशा गोष्टी लिहा. वचनांवर मनन करा व त्यासाठी प्राथना करा व आपल्या हृदयासाठी मदत मिळवा.
- २) कुसामुळे आपल्या प्रति दिवसाच्या जीवनामध्ये आपण जास्तीत जास्त येशू सारखे कसे बनावे याची यादी बनवा. ज्या पापांची तुम्ही जबाबदारी घेतली नाही त्या पापांना ओळखा. पापे कबुल करा व ज्याच्या विरुद्ध तुम्ही ते केला आहात त्यांच्याशी क्षमा मागा.

- ३) ज्यांना आजपर्यंत तुम्ही आपला विश्वास सांगितला नाही, त्यांना धाडस करून सांगा किंवा कोणाच्या तरी बरोबर परमेश्वराच्या वचनाची सत्यता सांगा.
- ४) जर तुम्ही तुमच्या दोषीपणामुळे संघर्ष करत आहात व परमेश्वराच्या अनुग्रहाला स्विकारले नसेल तर निर्णय करा कि अंतःकरण खुले करून मदत घ्या. जर तुम्ही कोणाला क्षमा नाही केली असेल तर मदत घ्या व आपल्या नात्याला व्यवस्थित करा.

२२ - एलिओपियन किंवा हबशी (कूशी) शोधक

प्रेषित ८ :२६-४०

आज आपल्यापाशी अशा व्यक्तीचे उदाहरण आहे ज्याने स्पष्टतेने परमेश्वराचे निर्देश एकले आणि तुरंत त्याचे पालन केले. फिलिप्पाने येशुच्या सुचना एकल्या आणि यरुशलेम मधून निघून शमरोन मध्ये सुवार्ता सांगण्यासाठी गेला. लोकांनी फिलिप्पाच्याद्वारे परमेश्वराच्या सामर्थ्याला काम करताना पाहिले आणि जेव्हा त्यांनी येशुची सुवार्ता एकली तेव्हा त्यांनी त्यावर विश्वास ठेवला. कारण फिलिप्पाने येशुची सुचना माणली. शोमरोन मध्ये अनेकांचे जीवन बदलले.

शोमरोन मध्ये प्रभुच्या दुताने फिलिप्पाला काय करण्याची सुचना दिली ?

(“उठ आणि दक्षिणेकडे त्या मार्गावर जा, जो यरुशलेमेपासून गज्जाकडे जातो, आणि जो ओसाड आहे”) फिलिप्पाला सुचना मिळाली आणि त्याचे पालन करण्यामध्ये त्याने विलंब नाही केला. परमेश्वराच्या या संदेशाचे त्याने तुरंत पालन केले. त्याने परमेश्वराशी कोणताही प्रश्न केला नाही. आणि त्याने कोणताही वाद पण केला नाही. तो परमेश्वराला हे पण नाही बोलला कि मी नंतर जातो, परमेश्वराने त्याला जीथे जावयास सांगितले होते तो तुरंत तिथे गेला.

जेंव्हा परमेश्वर स्पष्टपणे तुम्हाला कांही करावयास सांगतात तेंव्हा तुम्ही काय करता ? काय तुरंत तुम्ही आज्ञापालन करता का बहाने बनवून परमेश्वराच्या सुचनेचे पालन करण्यामध्ये उशीर करता ?

हयामुळे काही फरक पडत नाही कि आपले वय काय आहे. हे जाणणे कसे संभव आहे कि जगताचा परमेश्वर आपल्या बरोबर बोलत आहे ? आपण जाणू शकतो.

कारण की आपण असा विचार करतो कि परमेश्वर आपल्याला हे सांगत आहे, त्याचा ताळमेळ पवित्र शास्त्राच्या शिक्षणानुसार व्हायला पाहिजे. जसे तो ओसाड वाटेने जात होता, त्याने रथाला पळविणा-या घोडयांचा आवाजा ऐकला जो त्याच्या दिशेला येत होता.

त्या रथामध्ये एक व्यक्ती होता. जो एथिओपियेवर येत होता. तो एक महत्त्वपूर्ण आधिकारी होता. तो एथिओपियाची राणी कांदकेचा अधिकारी होता. एक व्यक्ती एथिओपियेतून एक मोठा प्रवास करत परमेश्वराची आराधना करण्यासाठी यरुशलमेस जात होता. एक व्यक्ती इथे पर्यंत येशुचा शिष्य नव्हता. परंतु त्याला परमेश्वराला शोधायचे होते आणि तेच करणार होता जे परमेश्वराला आनंद देईल.

जेंव्हा फिलिप्पाने पाहिले कि हा व्यक्ती परमेश्वराचे वचन वाचत आहे, काय विचारणे योग्य ठरेल एवढी त्याला बुद्धी होती. जेंव्हा आपण परमेश्वराची आज्ञा मानतो, तर तो आपल्याला बुध्दीपण देतो कि अशा परिस्थिीमध्ये आपण काय बोलावे.

एथोओपियन यशचा ५३ वाचत होता. फिलिप्पाने या वचनाचा उपयोग करत सुरवात केली आणि त्याला येशुची सुवार्ता सांगितली.

कारण कि फिलिप्पाने त्याला वचन समजवले, आता तो समजला होता. प्रभू येशूमध्ये विश्वास केल्यामुळे ह्या एथिओपियन व्यक्तीचे जीवन नेहमीसाठी बदलले.

कल्पना करा कि येशूमध्ये विश्वास ठेवल्यामुळे त्याने किती लोकांची जीवन बदलले.

आपल्याला हे ठाऊक नाही आपल्या आसपासच्या लोकांचे जीवनामध्ये परमेश्वर कसे काय करत आहे. हा आठवडा आपण हि प्रार्थना करू कि दररोज परमेश्वराच्या सुचनेला आपण लक्ष देवून एकावे आणि तो आम्हास जे सांगतो ते आपण तुरंत करू.

उपयोग :

आत्म्याचा आवाज ऐका. आत्म्याच्या पाठी चला आणि एका प्रभावशाली व्यक्तीला भेटा. आपल्या जीवनातील अशा गोष्टी लिहा ज्या तुम्हाला परमेश्वराचे वचन मानण्यापासून अडवतात.

२३ - दुर्कस / टबीथा

आपल्या जीवनाला अर्थपूर्ण बनवण्यासाठी तुम्हाला दुस-यांवर प्रेम करण्यामध्ये स्वतःला लवलीन करायला पाहिजे. आपण येशुचे जीवन जाणतो. आपण त्यांच्या सर्व मित्रांच्या जीवना विषयी शिकलो. आपल्या जीवन आणि मरणामध्ये त्याने सुनिश्चित केले कि त्यांनी आपले जीवन दुस-यांसाठी अर्पण करावे. आपण जानता, कि हया संसारामध्ये सर्वांना हे माहित आहे कि एक दिवस ते मरणार. पण दुखाची गोष्ट हि आहे कि हयाच्यावर कोणी विश्वास ठेवत नाही. जर तुम्हाला माहित आहे कि तुम्ही मरणार आहे आणि तुम्ही त्यासाठी तयार आहे. तर जेव्हा जीवंत आहे तेव्हा तुम्ही जीवनामध्ये अधिक लवलीन राहणार. हिच गोष्ट टबीथा / दुर्कसची. युनानी भाषेमध्ये हयाचा अर्थ आहे "एक सुंदर छोटे मृग" तीचे जीवन येशुच्या जीवनाची किमत करणे शिकवतो.

प्रेषित ९ : ३६-४२

हे टबीथा विषयी सांगते आणि हे कि "ती सर्वदा भली कामे करत होती" ती कायम गरिबांची मदत करत होती. काही वेळा आपण हे वाचतो. आपल्याला चांगले वाटते आणि पुढच्या वचनाकडे जातो. मला वाटते की तीने सर्वदा चांगली कामे केली ? वचन हे नाही सांगत कधी कधी तर

सर्वदा असे सांगते. जरी तुम्ही आई आहात आणि तुमच्या घरामध्ये मुले आहेत तर कायम तुम्ही कायम धीरजवंत राहाल काय ? नेहमी चांगल्या गोष्टी कराल ? हे शक्य वाटत नाही. तुम्ही विवाहीत आहात तर काय तुम्ही सर्वदा आपल्या पतीबरोबर चांगले आणि आदरपूर्ण राहता ? सर्वदा प्रेमाणे हे कसे शक्य आहे ? तुम्ही शेजारी राहता तर काय तुम्ही आपल्या शेजा-यांबरोबर चांगले राहता ? घर मालका बरोबर कायम चांगले, भाडेकरुच्या बरोबर कायम चांगले राहता काय ? आपण असे कसे राहू शकतो ? जर तुम्ही सासु-सुना आहात तर कायम तुम्ही एकमेकांबरोबर चांगले राहता ? हे शक्य वाटत नाही. परंतु हया स्त्रीने कायम चांगल्या गोष्टी केल्या. हयामुळे मला विचार करण्यास भाग पाडले. तीच्या विषयी पहिली गोष्ट शिकली ती ही.

१) **तीने एक परिवार बनवला :** ही गोष्ट स्पष्ट झाली आहे की तीचा स्वतःचा कोणता परिवार होता. परंतु आपल्या जवळपासच्या लोकांबरोबर तीने प्रेमाचे बंधन बांधले. आता टबीथा ची एक गोष्ट स्पष्ट होती कि तीला एका परिवाराची आवश्यकता आहे. कारण कि तीला माहीत होते कि आजारी पडणार आहे. परिवाराचा अर्थ पति किंवा मुले असणे असा नाही आहे. परिवार एक अनुभव आहे. टबीथा आपल्या जीवनामध्ये भरपूर उदार होती. यापो मध्ये राहणारी मसिकामध्ये ती सगळ्यात अधिक सन्मानित स्त्री होती.

इफिस ५ : २१-३३ : मध्ये पवित्र शास्त्र हया विषयी बोलत आहे. जर तुम्ही दुस-याशी प्रेम आणि आदर नाही करत तर तुम्ही मोठ्या समस्येत पडणार आहात. विवाहीत जीवनामध्ये एक समान आदर्श आणि दृढविश्वास असणे खूप महत्वपूर्ण आहे आणि माझ्या मते सगळ्यात मोठा आदर्श जो आहे तो म्हणजे “तुमचा विश्वास” काय तुम्हाला तुमच्या विवाहीत जीवनावर विश्वास आहे ? काय आपण आपल्या परिवाराची, आपल्या मुलांची आणि आपल्या पती-पत्नीचा आदर करता. तुमच्या मृत्युनंतरही तुम्ही जीवंत आहात असे मानणारा तुमच्यापाशी कोण असेल ? सर्वांना टबीथाची कमी जानवत होती. ती मेली होती. परंतू तिच्या बहीणींना तिच्यापासून दूर व्हावेसे वाटत नव्हते. त्यांनी ती जीवंत पाहिजे होती. आपल्यापाशी असे किती लोक असतील कि आपण मेल्यानंतर त्यांना वाटेल कि आपण जीवीत असावे ? काय तुमच्या प्रेमींना तुमच्या मरणानंतरही तुमची कमी जानवेल ? आपल्या खरोखर विचार करायला पाहिजे कि काय आपण वास्तवीक मध्ये अशा आठवणी तयार करत आहात काय ? टबीथा चे जीवन हे होते.

२) तीने तीची पूर्ण ताकत लोकांसाठी लोकांसाठी वापरली.

काय तुम्ही हया गोष्टीकडे लक्ष दिले का, कि ती लोकांच्या प्रती किती लवलीन होती ? पत्ररस एक महान प्रेषित होता. तो यरुशलेम मध्ये होता. परंतु ही स्त्री मंडळीसाठी इतकी महत्वपूर्ण होती कि प्रेताला

यरुशलैमावरुन यावे लागले. त्यांची इच्छा होती कि पेत्राने हे पहावे कि त्यांच्या मंडळीमध्ये एक महान ख्रिस्ती होती. तीने निस्वार्थ प्रेम केले. एक ख्रिस्ती होण्याच्या नाते कदाचित हया एका गोष्टीवर तीने विश्वास ठेवला आणि कल्पना करा कि पहिल्या शताब्दीच्या मंडळीमध्ये ही कशी वेळ असेल. ख्रिस्ती असल्यामुळे कितीतर लोकांना मारत होते. त्यांची संपती काढून घेतली. किती तरी लोकांना बंदी बनवून रोमला घेवून जात होते. ख्रिस्ती असणे म्हणजे संकट होते. हया सर्व गोष्टी मध्ये तीने हे सांगितले कि "मला दुस-यांसाठी जगायचे आहे".

योहान १५ : ९-१३ ख्रिस्ती जीवना विषयी काय सांगते ?

जे तुमच्या जवळ आहे ते दुस-यांना अर्पण करा. हे पैश्याच्या विषयी नाही तर वेळे विषयी आहे. याचा अर्थ आहे चिन्ता. याचा अर्थ आहे वाटण्यामध्ये तुमची योग्यता. दुस-यांना खुश करणे, आपले जीवन अशा गोष्टीसाठी दया ज्याचा काहि अर्थ आणि उद्देश असेल. टबीथाने आपल्यासाठी काहि नाही ठेवले. तिने फक्त दिले लोकांना देण्यासाठी तीचे हृदय खुले होते. कधी कधी आपण असा विचार करतो की लोकांची समस्या मी का ऐकू. मलाच किती समस्या आहेत. परंतु हे खुप योग्य काय आहे. जेव्हा त्यांची काही समस्या असते तेव्हा त्यांच्या चेह-यावर दुख घेवून येते. त्यांचे एकणे वास्तवीक मध्ये खुप किमती आहे. जेव्हा त्यांच्याकडे कोणती आशा करत नाही आणि तेव्हा तुम्ही पवित्र शास्त्र

उघडून त्याना काहि गोष्टी शिकवता हयाचा त्यांच्यासाठी काहीतरी अर्थ असतो.

३) तिची इच्छा होती कि दुस-यांनी जगावे :

तरी ज्यांच्यावर ती प्रेम करत होती त्या लोकांचा एक समुदाय तिने बनवला होता. तरीपण तीला लोकांची गरज होती. आपल्या जीवनात तीला कोणत्याही गोष्टीचा पस्तावा नव्हता. तीच्या जीवनामध्ये स्वतःसाठी कोणती जागा नव्हती. त्यामुळे जेव्हा तीचा मृत्यू झाला तेव्हा लोकांना वास्तविक मध्ये तीची कमी जाणवू लागली. नंतर मी विचार केला जर ती एक वाईट मानणारी रागिट व्यक्ती असती तर विचार करा कि काय लोकांना ती जीवित असावी असे वाटते. आपल्या मरणानंतर आपल्या विषयी लोक काय विचार करतात हे जाणणे किती मनोरंजक असते. मला एका मिनिटासाठी आपले डोळे उघडून एकावेसे वाटेल कि लोक माझ्या विषयी काय बोलतात. हे आपल्या जीवनातील कितीतरी गोष्टी समोर आणेल.

काही वेळा आपल्याला वाटते कि आपल्या जीवनामध्ये लोक नसावेत. आपल्याला वाईट वाटते आणि आपण क्षमा करत नाही. कधी कधी आपण लोकांना क्षमा नाही करू शकत, कारण आपण स्वतःला क्षमा नाही करू शकत. अशा कोणत्या गोष्टी आहेत ज्यामध्ये आपल्याला स्वतःला क्षमा करायचे आहे. आपल्या जीवनामध्ये जे काम आपण नाही

करु शकलो त्यासाठी आपण स्वतःला क्षमा करायला पाहिजे. नाहीतर ज्या गोष्टीसाठी ज्या आपण व्यवस्थितरित्या पूर्ण केल्या नाही.

मृत्यू जीवन संपवते पण नाते नाही. आज टबीथा कडून प्रेरणा घेवून, काय तुम्ही हे जाणले का कि चिंता आणि संदेह करुण तुम्ही तुमचा वेळ वाया घालवला होता ? लोक असे वागतात कि जसा मृत्यू संसर्गजन्य आहे. मृत्यू स्वभाविक आहे. आपल्याला फक्त हेच करायचे आहे कि जेव्हा पर्यंत आपण जीवंत आहोत तोपर्यंत आपण आपल्या जीवनामध्ये शांती बनवावी, आणि त्या आठवणींना साठवणे, आणि येशुच्या प्रेमाच्याद्वारे प्रेरित होऊन लोकांच्या हृदयाला स्पर्श करणे त्यांना मजबूत बनवल्यानंतर हया संसारामधून निघून जाणे.

आव्हान :

विशेष करुन आज आपल्या परिवाराला प्रोत्साहन दया. हया सप्ताहामध्ये प्रोत्साहन देण्यासाठी वेळ काढा.

- १) सहकर्मीला २) शेजारीला ३) एका नातेवाईकाला ४) एका मित्राला ५) एका अनोळखीला.

२४ - फिलीप्पी अधिकारी

प्रेषीतांची कृत्ये १६ : १६-२०

फिलीप्पें इथे दृष्टात्म्याने पिडलेल्या एका स्त्रीला पौलाने वाचवले. तिच्या मालकांनी शहरात दंगा घातला होता. पौल आणि सिला चे कपडे फाडले, वेतांनी त्यांना खुप मारलं आणि तुरुंगात टाकुन दिलं. फिलीप्पी अधिका-याला त्यांची व्यवस्थीत रखवाली करायला सांगितले. त्यांने त्यांना गंभीरपणे घायाळ झालेल्या आणि रक्ताने भरलेल्या अवस्थेत त्यांचे पाय लाकडाच्या साखळीने बांधून आतल्या कोठडीत टाकुन दिले. पौल आणि सिला परमेश्वराची अराधना, महीमा आणि प्रार्थना मोठ्याने करत होते. तिथले कैदी त्याचे सर्व काही ध्यान देऊन ऐकत होते. प्रचार आणि आराधनेसाठी वेळ आणि जागा काय पाहीजे का.

पौल आणि सिलासच्यास सतावाला आपण कसं बघता ? परमेश्वराने हया लोकांना एवढया दुःखातून का नेलं ?

त्या वेळेविषयी विचार करा आणि प्रार्थना करा जेव्हा परमेश्वराचे काम केल्याबद्दल तुम्हाला सताव झाला.

जेव्हा पौल आणि सिला जखमी, थकलेले, बिना झोपेचे दुःखात होते आणि साखळीने लाकडाला बांधून रात्रभर आराधना आणि प्रार्थना करत होते. त्यांच्या विषयी तुम्ही काय विचार करता ?

काय तुम्ही तुमच्या दुःखामध्ये आणि अडचणीत प्रार्थना आणि आराधना करता का ? पौल आणि सिला कोणत्या गोष्टी विषयी प्रार्थना करत होते ? काय ते स्वतःच्या स्वतंत्रेसाठी प्रार्थना करत होते का ?

जर असं असतं तर परमेश्वराने त्यांच्या बेड्या तोडल्या आणि तुरुंगांचे दरवाजे उघडून देखील ते तेथून का निघून गेले नाही ? जेव्हा दंड देणा-या अधिका-यांनी त्यांना जायला सांगितले. तरीपण ते तेथून का नाही गेले ?

त्या दिवशी परमेश्वराने चमत्कार केला. तो चमत्कार काय होता ? काय तीथे जमीन हादरली होती ? काय तो दुस-या जातीच्या अधिका-याच्या परीवाराचे तारण होते ?

पौल आणि सिलाने परमेश्वराच्या चमत्काराचा उपयोग कसा केला ?

फिलीप्पी अधिका-याने काय प्रश्न विचारला ? (व-२९)

अधिका-याला हे कस माहित होत की पौलाजवळ त्याच्या प्रश्नाचे उत्तर आहे ? (फिलीप्पीत पौल आणि सिला काय प्रचार करत होते. या विषयी जाणण्यासाठी वचन १७ वाचा)

- पौलाचे उत्तर काय होते ?
- परमेश्वराचे वचन ऐकल्या नंतर त्याने काय केले ?
- त्याने अस का केलं ?
- पश्चातापानंतर त्याचे पौल आणि सिला विषयी त्याच्या वर्तवणूकीत काय परीवर्तन आले ?

- त्याने आणि त्याच्या परीवाराने त्याच रात्री का बाप्तीस्मा घेतला ? एका चांगल्या वेळेची आणि जागेची त्यांनी वाट का नाही पाहिली ? (होऊ शकत होत की एका रविवारी जेव्हा फिलीपी मंडळी एकत्र भेटले तेव्हा)
- बाप्तीस्म्यासाठी योग्य वेळ कोणती आहे?
- आता जर आपण एवढ्या लांब आलोच तर तुम्हाला काय वाटत कि पौल आणि सिला त्या रात्री कोणत्या गोष्टी विषयी प्रार्थना करत होते ?
- आपण लोकांना कसा प्रचार करतो आणि कशी साक्ष देतो ? काय आपण तारणाचे साक्षी आहोत का ?
- असे कोणते लोक आहेत ज्यांच्यासाठी तुम्ही प्रार्थना आणि साक्षी आहात ?

उपयोग :

- त्या लोकांची नावे लिहा, ज्यांच्यासाठी तुम्ही प्रार्थना करत होता किंवा त्यांचा उध्दार व्हावा असं वाटते ?
- प्रार्थना करा की परमेश्वर तुम्हाला त्या लोकांपर्यंत पोहचण्यासाठी संधी देवो, आणि धाडस देवो, आणि चमत्कार करेल.

२५ - अपुल्लोस

प्रेषितांचे कृत्ये १८ : २४ - २८, १९ : १

अपुल्लो हा एक प्रचारक, क्षमाप्रार्थी आणि मंडळीचा लीडर होता. आणि प्रेषित पौलांचा मित्र होता. तो मिसरांत सिंकदरियातून होता, जे रोमन साम्राज्यांचा मिसरांत दुस-या दर्जाचे महत्त्वपूर्ण शहर होत. एक महान विश्वविद्यालयाचा घर आणि समृद्ध यहुदी लोकांनी भरलेले होत. अपुल्लो एक विद्वान वक्ता होता आणि तंटा करणारा होता. नंतर येशुचे जीवन क्रुसांवर चढविले आणि पुनरुत्थान बद्दल तो पुर्ण रितीने सुसज्ज झाला आणि येशुबद्दल हया प्रकारे प्रचार करू लागला. ज्याचे रुपांतर "सुवक्ता, वचनांना समजणारा" आत्म्यांने उत्सुक सारख्या शब्दांत केला गेला" "बरोबर आणि योग्य प्रवचन सांगणे" आणि सभास्थानांत निर्भय होऊन शिकवत होता.

प्रिस्किल्ला आणि अक्विला ने अपुल्लोसला स्थानिक सभास्थानात भाषण देताना ऐकले आणि आपल्या घरी त्याला आमंत्रित केले. एका चतुरतेने आमंत्रित केले. त्यांचा शिक्षणाला उजाडण करणे किंवा लोकांसमोर त्यांची चुकी सांगणे हयांच्या व्यतिरिक्त त्यांनी प्रेमपूर्वक सहभागितेत त्यांनी त्यांच्याशी नाते (मैत्री) बनवली. परमेश्वरांचे वचन व मार्ग स्पष्टपणे दाखविला आणि मार्गदर्शन केले.

हया जोडीने घरी जाऊन त्याचा अपमान नाही केला. आपल्या शेजा-यांसोबत त्यांचा चुकीचा शिक्षणाबद्दल निंदा नाही केली, त्यांच्या व्यतिरिक्त त्यांने साधेपणाने त्याच्याजवळ गेले आणि आपला वेळ देऊन सुसमाचारांचा मिनिस्ट्रीसाठी प्रेमाने एक दोस्त आणि एक सहकारी मिळवला.

अपुल्लोसने प्रिस्कीला आणि अक्विला कडून जे शिकले ते जाऊन पूर्ण उत्साहाने आणि अचुकतेने प्रचार करू लागला. त्याला हयाप्रकारे योग्य शिक्षण दिले गेले. ज्याने त्याला एक प्रभावशाली मिनिस्ट्रीसाठी प्रोत्साहन आणि ताकद दिली.

जर आपण दुस-यांना अधिक प्रेमाने सहभागितेमध्ये मार्गदर्शन देणार तर आपली मंडळी कशी होईल ? एकत्र येऊन लोकांच्या जीवनांत आपली वेळ देण्याची निवड करा.

अपुल्लोस कडून कोणते महान गुण आपण शिकू शकतो ? जेव्हा तुम्ही चुकीचे आहात आणि तुमची चुकी सांगितली जाते. तेव्हा काय तुमचे मन हे नम्र होते का ?

शुभसंदेशांचा प्रचार करण्यासाठी काय तुम्ही अपुल्लोस प्रमाणे निर्भिड आहात का ?

अखाया प्रातांत अपुल्लोस किती मदतगार सिध्द झाला (व.२७,२८) ज्या मिनिस्ट्रीचे तुम्ही भाग आहात काय त्यांच्यासाठी तुम्ही मदतगार आहे का ? मिनिस्ट्रीमध्ये चांगल्या प्रकारे तुम्ही कसे मदत करू

शकता ? काय तुम्ही दुस-यां सोबत हया गोष्टी बाबत बोलु शकतां का, कि कसे . तुम्ही मिनिस्ट्रीमध्ये आणखी मदत करु शकता ?

प्रार्थना :

परमेश्वर एकमेकांबद्दल आम्हांला दया द्या. कारण आम्ही प्रेमाने सत्य बोलु शकेन. असे होऊ दे की आम्ही प्रोत्साहन करुन एकमेकांची चुकी दाखवावी. आम्हांला मदत करा, कारण आम्ही एकमेकांसाठी वेळ काढु आणि प्रेमाने बरोबर गोष्ट बोलण्यासाठी ज्यादा ध्यान दयावे. जेंव्हा माझी चुकी दाखविली जाईल तर त्याला मानण्यासाठी मला एक नम्र आत्मा देऊन माझी मदत करा आणि कृपा करुन मला मार्गदर्शन दया. कारण मी माझ्या मिनिस्ट्रीचा सर्व लोकांसाठी एक महान मदतगार बनु शकेन.

आमेन.

दिन 26 - तुखिकुस

एक प्रिय भाई

तुखिकुस नए नियम में पौलूस का एक साथी है। पांच बार उसका उल्लेख किया गया है (प्रेरित 20:4, कुलू. 4:7, इफि.6:21, 2तिमु. 4:12, तीतुस 3:12)।

पौलूस के तीसरे धर्मप्रचार (मिशनरी) यात्रा में (प्रेरित 20:4) में 6 और लोगों के साथ तुखिकुस उसके साथ जुड़ा (प्रेरित 18:23, प्रेरित 21:26) जिसमें सोपत्रुस, अरिस्तर्खुस, सिकुन्दस, गयुस, तीमुथियुस और त्रुफिमुस। पौलूस के साथ यात्रा करके कलीसियाओं को प्रोत्साहन देते और मजबूत बनाते हुए वह यरूशलेम तक गया। तुखिकुस के लिये यह एक बड़ी वचनबद्धता थी, फिर भी उसने इस बड़े खतरनाक कार्य में भाग लेने का चुनाव किया। वह अपने परिवार, शहर और लोगों से दूर जाकर सेवा करने का इच्छुक था।

आपके जीवन के इस मोड़ पर परमेश्वर के प्रति आपकी वचनबद्धता कैसी है ?

अपने आपको तुखिकुस की जगह पर रखकर सोचो कि यह जानते हुए भी के पौलूस के साथ जाना मेरे जीवन को खतरे में डालना है, क्या मैं जाता ? परमेश्वर का राज्य बनाने के लिये मैंने कौनसी धर्मप्रचार यात्राएं की हैं ? हालांकि मैं एक कलीसिया का मुख्य अगुवा नहीं हूँ फिर भी क्या मैं दूसरे शहर में जाकर कलीसिया को मजबूत बनाने का काम करूंगा ?

मेरे जीवन के इस मोड़ पर क्या मैं अभी एक धर्मप्रचार यात्रा पर जाऊंगा ? परमेश्वर मुझे कहाँ बुला रहे हैं ?

तुखिकुस के लिये प्रेरित पौलूस और चिकित्सक लूका जैसे भाईयों के सानिध्य में रहना बहुत ही बढ़िया रहा होगा। भाईयों के इस गुट ने एक दूसरे पर कैसे प्रभाव डाले होंगे इसकी कल्पना हम कर सकते हैं।

मैं किस तरह के लोगों के सानिध्य में रहता हूँ ? उनका मुझ पर क्या असर पड़ रहा है ?

इफिसियों 6:21-22 और कुलूसियों 4:7-9 पढ़ो

दूसरे भाईयों के साथ पौलूस बन्दीगृह में है। तुखिकुस को संदेशवाहक के रूप में पौलूस और दूसरे भाईयों के बन्दीगृह में होने और उनकी हालत कैसी है इसके बारे में बताने और उन्हें प्रोत्साहन देने के समाचार के साथ दूसरी कलीसियाओं में भेजा गया।

पौलूस तुखिकुस का उल्लेख, “एक प्रिय भाई, एक विश्वासी कार्यकर्ता और प्रभु में विश्वासयोग्य एक सेवक” के रूप में करता है।

दूसरे भाई-बहन किस रूप में देखते हैं या मेरे बारे में वो क्या कहेंगे ? एक प्यारा भाई/बहन ? प्रभु में एक विश्वासयोग्य सेवक ? प्रभु में एक सह-सेवक ?

आज मुझे किस बात में बदलना है?

2तीमू 4:12 और तीतूस 3:12 पढ़ो

जब पौलूस ने किसी को एक कलीसिया में भेजने के बारे में सोचा, तुखिकुस भाईयों में एक विश्वासयोग्य भाई था जिसे उसने चुना। वह विश्वासयोग्य और भरोसेमन्द था। उसके नाम का यहाँ उल्लेख यह बताता है कि पहली शताब्दी की कलीसिया में तुखिकुस एक मुख्य लवलीन सेवक था।

मुझमें कितना सेवाभाव है? मुझे किस बात ने रोके रखा है? क्या वो और लोग हैं या **आप** हो जो काम कर रहे हो?

कई ऐसे छोटे-छोटे तरीके हैं जिसके द्वारा आप सेवा कर सकते हैं- दूसरे भाई के साथ प्रार्थना करना, दूसरों को मिलना, प्रोत्साहन देना, बिमारों की सेवा, दुःखी को सांत्वना, खाना बनाना, दूसरों को घर पर आमंत्रित करना, परिचायक (अशर), सभागृह में सब सही जगह पर रखना, सजावट.....आज से ही सेवा करना शुरू करो!

चुनौती: धर्मप्रचार के काम में अपना नाम लिखाओ। दूसरे शहर में वहाँ के भाई बहनों को प्रचार करने और मजबूत बनाने के लिये धर्मप्रचार की यात्रा पर जाओ (एक सप्ताह, एक महिना, एक साल - आप चुनो)।

२७ - तितुस / तीत

परिचय :

तितुस हा एक अन्य जातीचा (हेल्लेणी) व्यक्ती. पौलद्वारे शिष्य बनला आणि पौलच्या मिनिस्ट्रीमध्ये एक महत्त्वपूर्ण मदतगार. तिमथी आणि काही दुसरे लोकांसोबत तितुस आणि पौलचा खास व्यक्ती लागत होता. ज्यांच्यावर खुप कठीण काम करण्यासाठी आणि धार्मिकतेत सहाय्यतेसाठी पौल अवलंबुन होता.

शिष्य बनण्यानंतर - मुख्य घटना :

गलती २:१-३ पौल बरोबर यरुशलमेस गेला. अन्य जातीवर परमेश्वरांचा उदाहरणांचा रुपात.

२ कॅरिथी ८:१६-१८ पौलाद्वारे आपल्या प्रतिनिधी म्हणून निवडला गेला. कारण की जाऊन कॅरिथीचा मंडळीस तांडण भार पत्र पोहाचवले.

तितला पत्र १:४-५ क्रेतांत मध्ये सोडून दिले कारण तिथे मंडळी मजबूत करावी आणि विकास करावा.

२तीमुथीयस : ४ : १० शेवटचे रेकॉर्ड त्यांने दालमतियास सेवा करताना सांगितले आहे.

विचार करण्याचे प्रश्न :

- १) अन्य जातीचा सर्व रुपांतरीत ख्रिस्तीमधुन पौलाने आपल्या सोबत यरुशल्लेमेस जाण्यासाठी तितालाच का निवडले ?
- २) जे ताडण पौल कंरिथीचा मंडळीला (पत्रांचा द्वारे) देत होता. त्याला त्यांच्या पर्यंत पोहचविण्यासाठी पौलाने तितालाच का निवडले ? आणि परत येऊन त्यांची प्रतिक्रिया पण सांगेल. यासाठी त्यावर अवलंबून पण राहिल का ? तुम्हाला काय वाटत ?
- ३) आपल्या जागेवर तिताला क्रेतांतमध्ये सोडण्यासाठी पौलाने तितावर विश्वास का ठेवला ?
- ४) पौल आणि तितांच्या नात्याच स्पष्टीकरण तुम्ही कसे दयाल ?
- ५) तितांचे तीन असाधारण चरित्रे लिहा. ज्यांने त्याला एक सक्षम आणि साधन संपन्न लीडर बनवले ?

उपयोग :

धार्मिकतेने आंधळी दुनिया समोर परमेश्वराचे दाखविले जाणारे रुपांतरणांचे उदाहरण आपण कसे बनू शकतो ?

तितांचा कोणत्या चरित्र्याचा तुम्ही नकल करू इच्छिता.

आपण परमेश्वरांच्या कार्यासाठी साधन संपती कसे बनू शकतो ?

२८ - सीला

प्रत्येक वादळाचा (संकटाचा) सामना करून मजबूत बनने.

आपण प्रेषितांच्या कृत्यामधील १५:२२ वचनांमध्ये सीला नावाच्या व्यक्तीला भेटतो. जो ख्रिस्तीच्या पहिल्या शताब्दीतील मंडळीचा एक कृतिशिल पुढारी होता. मंडळी असमंजस पणाच्या वादळातून जात होती. (चुकिच्या शिक्षणांतून) जे यहुदी शिष्यांनी पसरवले होते. परराष्ट्रीय लोकांना तारण प्राप्ती होण्यासाठी सुंत्ता करण्यास ते विवश करीत होते. पौल व बर्णबा यांच्या सोबत सीलाची निवड झाली होती अशासाठी कि त्यांनी जाऊन अंत्युखियातील मंडळीस धर्ममहासभेच्या निर्णया विषयी सांगावे, आणि वचन ३०-३२ सांगते कि कसे परमेश्वराने अंत्युखियाच्या मंडळीतील सर्व भावा-बहिणींना प्रोत्साहन देऊन त्यांना मजबूत बनवण्यासाठी भविष्य वक्ता सारखा त्यांचा उपयोग केला. सीला पहिल्या शताब्दीतील इतर प्रसिध्द पुढा-यां प्रमाणे नव्हता, तो इथवर कदाचित एक न गौरवलेल्या नायका समान होता. जो मंडळीची सेवा करीत होता. पण आपण पाहतो की तो खालच्या पदांवर राहून पण पौल व बर्णबा यांच्या सोबत जाऊन परमेश्वरांची योजना पूर्ण करण्यासाठी काम करू इच्छित होता.

काय तुम्ही सीलाच्या हृदयाला पाहु शकता का ? पदाची पर्वा नाही, मनुष्यांवर नाही तर परमेश्वरावर लक्ष केंद्रीत होते. त्याच्या जीवनात प्रथम स्थान देवाच्या राज्याला होते. (मत्तय ६:३३)

काय तुम्ही त्याला त्याचे उत्तम देताना पाहता आहात काय. का तो फक्त इतरांच्या सोबत असाच फिरताना तुम्हांला दिसतो आहे ?

विचार करा, मंडळीत कसे आपण आपल्या भावांना, बहिणींना उत्तेजित करून परमेश्वरात मजबुत करू शकतो ?

आपल्या जीवनात किंवा ज्यांना आपण ओळखतो त्यांच्या जीवनात वेगवेगळ्या वादळांत काय आपण सीला प्रमाणे मजबुतीने उभे राहू शकतो का ?

गोष्ट इथेच संपत नाही. पौला सोबत दुस-या सुर्वाता प्रसाराच्या प्रवासांसाठी सीलाला निवडले गेले. (प्रेषित १५-४०) मध्ये पौला प्रमाणे सीला सुध्दा सुर्वाता प्रसारासाठी संकल्पित होता.

प्रेषित १६ : २२ - ३४ मध्ये आपण पाहतो फिलिप्पें शहरामध्ये त्यांना सतावाच्या वादळाचा सामना करावा लागला, त्यांना मारण्यात आले, चाबकाचे फटके मारण्यात आले व त्यांना कारावासात (जेल) मध्ये टाकण्यात आले. परमेश्वराला दोष लावण्याचे सोडून ते कारावासात देवाची गीते गात आहेत व देवाची प्रार्थना करीत आहेत.

थ्यैसलींका मध्ये त्यांना एका जमावाचा सामना करावा लागला. जो त्यांना मारु इच्छित होता. (प्रेषित १७:४-५) ते बिरुया येथे पळून गेले. पण तेथे सुध्दा त्यांना विरोध सहन करावा लागला. (प्रेषित १७:१०-४०)

करिंथ मध्ये पुन्हा त्यांना दुरुपयोगी यहुदी लोकांचा समाना करावा लागला. (प्रेषित १८ :५-८)

हया सर्व वादळांत सीलासाठी सर्वात मोठे येशू व त्याचे कार्य होते. त्याच्या आयुष्यात आलेल्या सर्व वादळांहून मोठे प्रत्येक वादळांत (संकटात) तो आत्मे जिंकण्याचा आनंद साजरा करीत होता. जे शरीराच्या दुखण्याने ग्रस्त होते.

आपण जेव्हा आपल्या आयुष्यात परिक्षेत व संकटात सापडतो तेव्हा आपण कशी प्रतिक्रिया देतो ? काय आपण दोष लावण्याचा खेळ खेळतो ?
१ पेत्र ५:१२ वचनांला सोडून आणखी कोठेही सीला चे वर्णन केलेले नाही जिथे पौल म्हणतो कि, तो एक "विश्वासयोग्य भाऊ" आहे.

ध्यान दया, कि परमेश्वर आपल्या नावाच्या गौरवासाठी सीला सारख्याच अपरिचित व नाव नसलेल्या लोकांचाच उपयोग करतो. त्याची इच्छा आहे हयाचप्रमाणे तुमचा व माझा ही उपयोग व्हावा. काय आपण त्याच्या इच्छेच्या आधीन राहण्याची इच्छा करीता काय ?

परमेश्वर आपल्या योग्यते पेक्षा जास्त आपल्या उपलब्धतेला पाहतो. परमेश्वराच्या प्रत्येक कामासाठी प्रत्येक वेळी सीला सर्व परिस्थितीत तयार होता. तो कोणत्या पदावर सेवा करीत आहे हया

गोष्टीने त्याला काय फरक पडत नव्हता. पण तरीही त्याने त्याचे उत्तम तेच प्रभुसाठी दिले व "एक चांगला विश्वासु सेवक" म्हणून संबोधला गेला.

कृति :

आपल्या जीवनातील ज्या वाईट वादळांचा (संकटाचा) सामना तुम्ही केला व करीत आहात ज्याने तुम्हाला देवाच्या आणखीन जवळ ढकलले त्या वादळांसाठी प्रार्थना करा व देवाला धन्यवाद द्या.

निर्णय करा कि तुम्ही परमेश्वरासाठी अधिक उपलब्ध राहणार. अशासाठी कि देवाने त्याच्या कार्यासाठी तुमचा उपयोग करावा.

आपल्या मिनिस्ट्री मध्ये येणा-या नव्या मित्रांसोबत पवित्र शास्त्र अध्ययन करा किंवा शास्त्र अध्ययनासाठी बसा. आज कोणालातरी उत्तेजन, प्रोत्साहन द्या व त्यांना मजबुत करा.

"चांगला विश्वासु सेवक" असे परमेश्वराला तुमच्या बदल म्हणू द्या.

२९ - डॉ.लुक

इतिहास :

निश्चीतच एका यहूदी नाही तर त्या काळच्या हेल्लेणी संस्कृतित तो वाढला. हा एकमेव परिवर्तन झालेला हेल्लेणी शिष्य आहे, ज्याला पवित्र शास्त्राच्या पुस्तकात येण्याची संधी मिळाली. निश्चीतच तो त्या काळाचा एक चिकित्सक (अभ्यासु) व्यक्ती होता आणि एक शिष्य व पौलाच्या धर्म प्रसाराच्या कार्यातील एक मित्र. लुकने शुभवर्तमानाच्या लेखक या नात्याने त्याने एकुण सगळे मिळून ३५ दृष्टांत लिहिले, त्यापैकी १९ त्याच्याच शुभवर्तमानातीलच लिहिलेले आहेत. लुक प्रभुच्या ६ चमत्काराचा उल्लेख करतो आहे, जे इतर कुणीही केलेले नाहीत. जर पवित्र आत्म्याने लुकला शिकण्यासाठी प्रेरणा दिली नसती तर तो चांगला शोमरोनी, श्रीमंत मुख, उधळ्या (हरवलेला) पुत्र श्रीमंत व्यक्ती व दरिद्री लाजर यांच्या बद्दल आपल्याला कधीच समजलं नसते.

प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकात शुभवर्तमान आणि पत्रामध्ये एक आवश्यक संबंध जोडला आहे. प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकाशिवाय नव्या कराराच्या वेळच्या मंडळ्या (रोमी, करंथी, गलती) कशा बनल्या हे आपल्याला समजले नसते.

प्रेषितांची कृत्ये या ३ मुख्य भाग आहेत. (प्रेषित १६:१०-४०) (प्रेषित २०:५-२१), (प्रेषित २७: १ ते २८) हे ते परिच्छेद आहेत. जिथे लुक स्वतः आपल्याला जोडतो आहे, कारण तो पौलाच्या धर्मप्रसार कार्यात त्याच्या बरोबर होता.

संकल्प :

- १) लुकने आपल्या चिकीत्सक (अभ्यासु) प्रशिक्षण आणि आपल्या धर्मप्रसारक योग्यतेचा उपयोग सुवार्ता प्रसाराच्या विकासात एका साहित्याच्या स्वरूपात केला. याचा उपयोग तो आपले भविष्य सुधारण्यासाठी करू शकला असता. परंतु त्याचे अंतःकरण परमेश्वराच्या कार्यात होते.
- २) आपल्याला असे कुठेही पहायला मिळत नाही की, लुक आपल्या स्वतःवर लक्ष केंद्रीत करू पाहत होता, परंतु ह्या व्यतिरिक्त तो येशुला आणि पवित्र आत्म्याच्या कार्याला तो गौरव देत आहे.
- ३) आपला मित्र पौला ह्याच्या प्रती त्याने आपला प्रामाणिकपणा सिद्ध केला. पौलाच्या सर्वात वाईट काळात जेव्हा सर्वजण त्याला सोडून गेले तेव्हा तो मात्र त्याच्या बरोबरच राहिला. (२ रे तिमथ्य ४:११) अशा प्रकारच्या समस्येतून जातना (२ रे करींथ ११:२३ ते २७) एका सहकारी आणि प्रामाणिक मित्राबद्दल पौलाने परमेश्वराला कितीतरी वेळा धन्यवाद दिले असतील.

- ४) पौलाच्या मिनिस्ट्रीत लुक एका सहका-याच्या रुपात होतकरु स्वरूपाने काम करत होता. (कलसै ४:१४, फिलमोन २४) आणि आपल्या लिहीण्याच्या व्यक्तिगत कलेचा उपयोग प्रभावशाली रूपाने अनेकांच्या अंतःकरणाला स्पर्श करणे, आणि त्यांच्यावर प्रभाव पाडण्यासाठी केला. लुकचे शुभवर्तमान आणि प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकाने फक्त त्यांचे जीवनच बदलले नाही तर येशुच्या शरीराचे सर्व जगात नाव केले.
- ५) लुक प्रभुच्या आज्ञापालनाच्या अधिन होता. जिथे प्रभु त्याला घेवून जाई, तिथे तो जायला तयार होता.

उपयोग (वापर) :

- १) काय आपण आपली पात्रता व गुणांना जाणतो आहे. ज्याच्याद्वारे परमेश्वराने आपल्याला आशिर्वादीत केले आहे. या आपण त्याची यादी तयार करुया आणि त्याचा उपयोग देवाच्या गौरवासाठी आणि मंडळीसाठी करुया.
- २) लुकची उपस्थिती पौलासाठी ही एक प्रेरणा देणारी गोष्ट होती. काय आपण निर्णय करुन आपल्या धार्मिक मार्गदर्शका बरोबरचे नाते वाढवुया. ज्यामुळे आपण एकत्र मिळुन काही असं काम करु ज्यामुळे देवाच्या नावाचे गौरव होईल.

३० - अनेसीम

पौलाने हे पत्र फिलेमोनास लिहिले आहे. या पत्रात जो पहिल्यांदा पळून गेलेल्या गुलामाचा परीचय करून दिलेला आहे. त्याला अनेसिम (अर्थात मोठ्या कार्याचा) म्हटले जाते. असे मानले जाते की त्या दिवसांत सहा करोड गुलाम रोम साम्राज्यामध्ये होते. जे आपल्या मालकापासून जीव वाचवून पळाले होते. कारण त्यांच्या बरोबर निर्दयतापूर्वक व्यवहार केले जात होते. जसे माथ्यावर तापलेल्या लोखंडाचे निशान बनवणे किंवा त्यापेक्षा भयावह म्हणजे मरण्यासाठी कुसावर लटकवले जात असत. जेव्हा पौल रोमी सरकारच्या कैदेमध्ये होता तेव्हा सुर्वेवाने अनेसीम त्याच्या पर्यंत पोहचू शकला आणि या कारणामुळे त्याचे जीवन बदलले. येशूचा शिष्य असल्यामुळे तो पुढे आपल्या नावाप्रमाणे “मोठ्या कार्याचा” ओळखला गेला (वचन ११).

भुतकाळ :

परमेश्वराने इस्त्रायली लोकांना आपल्या गुलामांबरोबर चांगले वर्तन करण्याची आज्ञा केली होती. जे चांगले होते ते त्यांचा आदर करत असत. परंतु इथे अनेसीमची स्थिती वाईट होती. बहुतेक चोरी (वचन १८-१९ नुसार) आळशी (वचन ११) आणि या पेक्षा अधिक म्हणजे आपल्या

मालकाला धोका देऊन पळून जाणे होय. या गुलामा बद्दल फिलेमोन काही विचार करू शकत होता तर त्याला मोठ्यातील मोठी शिक्षा होती.

ओह : परंतु जेव्हा अनेसीमला येशूच्या नावाता जीवन बदलण्याची संधी मिळाली तेव्हा ही संधी त्याने मजबुतीने पकडली. तुम्ही आपल्या भुतकाळात कीती जगत आहात ? (यशया ४३:१८) काय आपल्या जीवनात पौला सारखे कोणी आहे तो आपल्या निरुपयोगी भुतकाळाला अनमोल भविष्यात बदलू शकतो ? बदलण्यासाठी तुम्ही किती तयार आहात ?

बहुमुल्य जीवन :

अनेसीमने नुकतेच मिळवलेले स्वातंत्र्य हे चुकीच्या पध्दतीने मिळवले होते. आणि रोमी साम्राज्यातील आराम सोडून पुन्हा आपल्या गावी मालकाकडे जाऊ इच्छित होता. काही गोष्टींची चर्चा करून त्या समस्या सोडविणे हे मोठ्या जोखमिचे कार्य करायचे होते. तसेच हे कार्य मोठ्या जोखमिचे होते. वचना नुसार खुपच धाडसी असे होते. (मत्तय ५:९)

या गोष्टीचा दुसरा गुप्त नायक फिलेमोन आहे. जो दुःख आणि अधिकाराला विसरून तो एका पळपुटा गुलाम अनेसीम यास एका प्रिय बंधूच्या रुपात स्विकारण्यास तो तयार होता. फिलेमोनाकडून केवळ आपल्या गुन्हेगारास क्षमा करणे ही अपेक्षा नव्हती तर या वाईट व्यक्तीला

आपलसं करण्याची आज्ञा देखील दिली होती. काय तुम्हाला असे वाटते का की दोघांना या गोष्टी करणे सोपे होते ?

या दोघांसारखे आजही मंडळीमध्ये गुप्त नायक आहेत. जे आपले लक्ष दृढतेने येशूला महीमा देणे, आणि आत्मे वाचवणेसाठी, सतत संघर्ष करण्यात लावतात, आपल्या गुन्हेगारांना क्षमा करतात व दुःख विसरतात. माझा विश्वास आहे येणा-या दिवसात जो त्रास, कुरकुर मंडळी नष्ट करतो तो मंडळीतूनच असलोखा तंटा भांडण या कारणाने येणार, काय तुमच्या मनात यापैकी कोणती गोष्टी आहे ? जी यापैकी अशी गोष्ट आपल्याला पहिल्यापासून नष्ट करत आहे ? आपल्या जवळ मदतीसाठी कोण आहे ?

तर या आपण खरे साहस व संकल्पाद्वारे खरा नायक बनू. जो सुर्य मावळण्या अगोदर धार्मिक गोष्टीद्वारे जे काही प्रश्न असतील ते सोडविण्यास सदैव तयार राहू. कारण मंडळी गौरवशाली बनावी.
(इफि. ४:२६)

३१ - एपफ्रदीन

“एक पुर्ण लवलीनतेने सेवा करणारा त्याने आपले प्राणही जोखमीमध्ये घातले” फिलिपै २:२५-३०, ४:१८

पवित्र शास्त्राच्या इतिहासामध्ये एपफ्रदित ने एक महत्वाची भूमिका बजावली. जरी त्याचे नाव इतके ओळखीचे सुध्दा नव्हते. फिलिपै करास पत्र हे पौलाने तुरंगात असताना लिहले होते. ऐन वेळेस या नावाचा उल्लेख या पत्रामध्ये आहे. एपफ्रदीत हा होता ज्याने मूळ हस्तलिपीला त्याच्या योग्य वारसदार - फिलिपै च्या मंडळीकडे सोपविले.

पौल रोम मध्ये बंदी होता आणि त्याला फिलिप्पो च्या मंडळीला काहीतरी पाठवून दयायचे होते. ज्याला आपण कदाचित एक “भेट” म्हणू शकतो. पौल ह्या भेटीचे वर्णन एका ग्रहण योग्य बलिच्या रूपात करतो. जे परमेश्वरांला आवडते. फिलिप्पोच्या विश्वासीयांनी खूप सा-या वस्तू जमा करून त्याला आपल्याच एका व्यक्ती ज्याचे नाव एपफ्रदीत च्या हातामधून रोम मध्ये पौलाकडे पाठविले.

आपल्या मंडळीकडून मिळालेल्या भेटिंना एपफ्रदीतने पुर्ण विश्वासाने त्या पोहचवल्या आणि आपल्या कर्तव्यापेक्षाही अधिक त्याने काम केले. निस्वार्थीपणाने पौलाची सेवा आणि इतर दुस-या कार्यांच्याद्वारे परमेश्वरांची सेवा करणार. एपफ्रदीत गंभीर प्रकारे आजारी पडला.

इथंपर्यंत की तो मरणाच्या उंबरटयाजवळ तो होता. परमेश्वरांनी अनुग्रहाच्याद्वारे त्याला बरे केले आणि पौलाने आताच लिहिलेल्या फिलिप्पोच्या पत्रांना आपल्या मित्रांच्याहाती देऊन त्याला घरी पाठविले. फिलिप्पोसाठी एपफ्रदीत एक संदेशवाहक होता. ज्याने काही सामान पोहचवले. परंतु पौलासाठी तो त्याच्याहूनही अधिक होता. एक “भाऊ” (एकाच कुटूंबातून) एक “सहकारी” (एकाच उद्देशासाठी कष्ट करणारे) आणि एक सहकारी सैनिक (समान परिक्षांमधून जाणारे)

एपफ्रदीत एक स्पष्ट, निष्ठा, विश्वास आणि आत्मत्याग करणारा पुरुष होता. त्याने पहिल्यापासूनच “दुस-यांच्या हिताविषयी” विचार केला आणि अस् करून त्याने येशू सारखे हृदय दर्शविले. (फिलिप्पो २:४-५).

पौलाच्या जागी त्याने कष्ट केले. इथंपर्यंत की तो आजारी पडला आणि आजारी झाल्यानंतरही त्याला स्वतःची चिंता नव्हती. जेव्हा त्याच्या मंडळीला त्याच्या आजारपणा बद्दल माहिती झाले तेव्हा त्याला खूप दुःख झाले कारण की त्याची अशी इच्छा नव्हती की त्याच्यासाठी त्याची मंडळी चिंतीत व्हावी.

हया पत्राच्या शेवटी पौल परत एकदा एपफ्रदीत चा उल्लेख करतो. फिलिप्पो ४:८ आणि लगेचच त्यानंतरचे वचन परमेश्वरांच्या प्रतिपत्र ज्या नेहमी सांगितल्या जातात ते त्यांना पहिले स्थान देतात. “माझा देव आपल्या संपनुरूप तुमची सर्व गरज ख्रिस्त येशूच्या ठायी गौरवाच्याद्वारे पुरवीन”

एपफ्रदीत सारखे जेंव्हा स्त्री, पुरुष पुर्णपणे स्वतःला परमेश्वराच्या राज्यासाठी तयार होतात तेंव्हा खूप लोकांना याचा फायदा होतो. हया प्रकारचे व्यक्ती आदर करण्यासाठी योग्य आहेत आणि त्यांची उपस्थिती आनंदाचे कारण आहे.

आजच्या शांत वेळेमध्ये लक्ष देणारे काही प्रश्न :

पौल एपफ्रदीत ला एक सहकारी सैनिक आणि सहकर्मी उद्देशून बोलवितो. मंडळीमध्ये तुम्ही कोणत्या नावाने ओळखला जाता ?

पौलाची मदत करण्यासाठी एपफ्रदीत ने आपले जीवन धोक्यात घातले. तुम्ही कोणत्या प्रकारे परमेश्वरांची मिनिस्ट्री आणि त्याचे काम करणा-या लोकांची मदत करत आहात आणि त्याच्यासाठी तुम्हाला त्रास सहन करावा लागतो ?

लक्षात ठेवा - एपफ्रदीत ने कधीच आपल्या ओळखीसाठी किंवा गौरवासाठी, स्तुतीसाठी नाही परंतु ख्रिस्ताच्या महिमेसाठी सेवाकार्य केले. तेंव्हा आपल्यालाही असेच व्हायला पाहिजे.

मनन करण्यासाठी पुढे वाचा :

फिलिप्पै २:१४, कलस्सै ३:१७, २३-२४.